

Ikt. sz.: EUB-41/4-2/2022.

EUB-2/2022. sz. ülés
(EUB-79/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2022. február 21-én, hétfőn 10 óra 00 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Tájékoztató a 2021-2027. évi uniós pénzügyi kerethez kapcsolódó partnerségi megállapodásról</i>	7
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre tájékoztatója	7
Kérdések, hozzászólások	13
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre válasza	19
<i>Döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján:</i>	
<i>a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2021) 731, 2021/0381 (COD)]</i>	
<i>b) A Tanács irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2021) 733, 2021/0373 (CNS)]</i>	
<i>c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról (átdolgozás) [COM (2021) 734, 2021/0375 (COD)]</i>	23
Elnöki bevezető	23
Határozathozatal	23
<i>EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - európai demokráciai javaslatcsomag a)</i>	
<i>Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2021) 731, 2021/0381 (COD)] b) A Tanács irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2021) 733, 2021/0373 (CNS)] c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról (átdolgozás) [COM (2021) 734, 2021/0375 (COD)]</i>	
<i>(Tájékoztató az aktuális helyzetről)</i>	24
Dr. Ökrös Oszkár tájékoztatója	24
Kérdések, hozzászólások	25
Dr. Ökrös Oszkár válasza	28

***Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő
kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2021)*** **29**

Dr. Ökrös Oszkár tájékoztatója 29

Az ülés berekesztése **32**

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a 2021-2027. évi uniós pénzügyi kerethez kapcsolódó partnerségi megállapodásról

Előterjesztő:

Dr. Ágostházy Szabolcs, a Miniszterelnökség államtitkára

2. Döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján:

a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2021) 731, 2021/0381 (COD)]

b) A Tanács irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2021) 733, 2021/0373 (CNS)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról (átdolgozás) [COM (2021) 734, 2021/0375 (COD)]

3. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - európai demokráciai javaslatcsomag

a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2021) 731, 2021/0381 (COD)]

b) A Tanács irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2021) 733, 2021/0373 (CNS)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról (átdolgozás) [COM (2021) 734, 2021/0375 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Ökrös Oszkár, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára

4. Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2021)

Előterjesztő:

Dr. Ökrös Oszkár, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke és
Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Balczó Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)

Dr. Tiba István (Fidesz)

Dr. Tilki Attila (Fidesz)

Juhász Hajnalka (KDNP)

Bana Tibor (független)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes

Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Ágostházy Szabolcs Imre államtitkár (Miniszterelnökség)

Dr. Ökrös Oszkár államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Deutsch Tamás európai parlamenti képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, az Országgyűlés munkatársait, a napirendi pont előadóját, és engedjék meg, hogy külön köszöntsem Deutsch Tamás európai parlamenti képviselőt, köszönöm, hogy ismét meglátogatta bizottsági ülésünket. Nos, az első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív szerint az eseti képviseleti megbízással együtt, jelentem, bizottságunk határozatképes.

A mai napra tervezett napirendi pontjainkat képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően a múlt hét végén kézhez kapták. Így, ahogy olvasták, négy napirendi pont megtárgyalását terveztük: az első a tájékoztató a 2021-2027. évi uniós kerethez kapcsolódó partnerségi megállapodásról, a napirendi pont előterjesztője Ágostházy Szabolcs, a Miniszterelnökség államtitkára, akit ismételten köszöntök; a második döntés egyeztetési eljárások megindításáról a házszabály 140. § (2) bekezdése alapján; aztán egy másik egyeztetési eljárás az európai demokratiai javaslatcsomagról, tájékoztatást hallgatunk meg az aktuális helyzetről, itt a napirendi pont előterjesztője Ökrös Oszkár, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára; végül tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok illet. Szavazásra teszem fel. Kérem, szavazzanak. Ki az, aki egyetért a bizottság előterjesztésével, a napirendi pontok megtárgyalásával? Kérem, most szavazzanak. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Szeretném jelezni a bizottságnak, hogy az 1. napirendi pont előadása kapcsán az előadó államtitkár szemléltető eszközt szeretne használni, és így a bizottság az országgyűlési törvény 38/A. §-a alapján engedélyezi az előterjesztőnek a szemléltetést.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy még az első napirendi pont megtárgyalása előtt megemlítsék néhány dolgot!

A bizottsági ülésünket a sajtó képviselői a sajtóteremből tudják követni tekintettel a járványügyi korlátozásokra.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy az elmúlt időszakban folytatódott az Európa jövőjéről szóló konferencia. Az elmúlt hónapokban sor került plenáris és munkacsoportos ülésekre, illetve komponensi találkozóra. Az online események kapcsán ezúton is szeretném megköszönni Balczó Zoltán alelnök úrnak és Juhász Hajnalka bizottsági tagnak az aktív részvételét. Jómagam is többször bekapcsolódtam a vitába online módon. A konferencia sok kérdést felvet, reményeim szerint a következő hetekben részletesebben is ki tudjuk majd bontani, és tudunk majd foglalkozni ezzel a kérdéskörrel. Bana Tibor bizottsági tagnak pedig szeretném megköszönni az Eurojust parlamenti ellenőrző testületének a február eleji online ülésén való részvételét. Jómagam pedig február 5-én a Kárpátok Európája konferencián vettem részt szintén online formában.

Tisztelt Bizottság! A COSAC keretében létrejött két új munkacsoport, a nemzeti parlamentek szerepével foglalkozó munkacsoportban Balczó alelnök úrral együtt veszek részt, míg az európai értékekkel foglalkozó munkacsoportban Juhász Hajnalka és Bana Tibor képviselőtársunk vesz részt. A munkacsoportok munkája két héttel ezelőtt kezdődött, és várhatóan kéthetente követik majd egymást az ülések.

Tájékoztató a 2021-2027. évi uniós pénzügyi kerethez kapcsolódó partnerségi megállapodásról

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk az első napirendi pont megtárgyalásához: tájékoztató a 2021-2027. évi uniós pénzügyi kerethez kapcsolódó partnerségi megállapodásról. A napirendi pont előterjesztője Ágostházy Szabolcs, a Miniszterelnökség államtitkára.

Tisztelt Bizottság! A kormány még a tavalyi év végén, 2021. december 30-án nyújtotta be a 86 oldalas partnerségi megállapodást az Európai Bizottságnak. Ebben a megjelölt területekre, így többek között a kis- és középvállalkozások támogatására, valamint a magyar települések erősítésére a társfinanszírozással együtt a 2021-27-es ciklusban mintegy 9 ezer milliárd forint fordítható. Így is láthatjuk, tisztelt bizottság, hogy a 2014-20-as támogatási ciklus után ismét kiemelkedően magas fejlesztési támogatással válhat Magyarország az Európai Unió egyik legélhetőbb helyévé. Külön szeretném kiemelni, hogy a kormány minden korábbinál több forrást kíván befektetni a vidéki Magyarország és a kisebb települések fejlődése érdekében.

Tisztelt Bizottság! Akkor tisztelettel kérem az államtitkár urat, hogy röviden tegye meg előadását, és utána megnyitom a vitát, a vitában összegyűjtjük a kérdéseket, majd visszaadjuk a szót az államtitkár úrnak a válaszadásra. Tisztelt államtitkár úr, öné a lehetőség, tessék parancsolni!

Dr. Ágostházy Szabolcs Imre tájékoztatója

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE államtitkár (Miniszterelnökség): *(A tájékoztatót vetítés kíséri.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Egy rövid kontextussal készültem önöknek. A diákon, ha kívánják, néhány, öt-hat diában a makrogazdasági környezetről adnék önöknek egy rövid összefoglalót, amely meghatározta az új finansziális ciklusnak a tervezését, utána a partnerségi megállapodásról, illetve az operatív programok tervezésének jelen állásáról adnék szívesen számot, hozzátéve azt, hogy egyébként nemcsak magyar adatokról beszelnék röviden, hanem az európai uniós versenytársainkhoz képest való előrelépéseinkről is, és amennyiben kívánják, akkor bármilyen további kérdésben is állok a rendelkezésükre. Azt gondolom, hogy talán az a legérdekesebb, hogyha a végén a kérdéseikkel segítenek abban, hogy megtaláljam az önöknek legfontosabb témákat. ...Igen, talán így tudom irányítani a diákat.

Az első diagramon - sajnos a '20-as, a 2020-as számokat még nem tette közzé az Európai Bizottság, talán ne is szánjunk túl sok időt - nagyjából az látszik, hogy 2010 óta, leginkább 2013-tól az összes magyarországi régió felzárkózó pályára állt az Unió átlagához képest. Korábban ez nem így volt, volt három olyan vidéki régiónk, amely úgymond lecsúszóban volt az európai uniós átlaghoz képest; ezek a trendek megfordultak leginkább 2013-tól, amikor a kormány már képes volt a '14-20-as, akkor még új, most már régi finanszírozási ciklusnak az operatív programjait átalakítani.

A következő dián azt látják - ez tavalyi év végi adat -, hogy Magyarországnak a gazdasági növekedése a második legmagasabb volt az Európai Unióban, egyedül Lengyelország előzött meg minket, és ez egy nagyon szép bizonyítéka annak, hogy a magyar gazdaságnak a belső szerkezetét egy 10-12 év alatt sikerült annyira átalakítani és válságállóvá tenni, hogy a gazdaság a legnehezebb pandémiás időszakokban is képes volt növekedni a pandémia összességéről, tehát teljes időszakáról beszélve értelemszerűen, és az első tagállamok között volt Magyarország, amely a tavalyi év augusztusára már meghaladta a '19. év végi GDP-szintet.

A következő diagramon pedig - a makroökonómiai kontextussal folytatva - a munkanélküliségi rátánk alakulását látják. Ezek nem magyar adatok, hanem az Eurostat által megerősített adatok. 3,5 százalék volt a tavalyi év végén a

munkanélküliségi rátánk, ez történelmi csúcs. Ezt úgy is lehet mondani, hogy közel vagyunk az 5 millió foglalkoztatotthoz Magyarországon, és ez az a helyzet, amiben minimális kilengéssel a pandémia alatt meg tudtuk őrizni a munkahelyeket, és amikor erre az újranyitási lehetőséget adott, akkor a munkahelyeink teljes kapacitással tudtak újra munkába állni, és folytatni a szolgáltatásokat, illetve a termelést.

A harmadik dia, ami közpolitikai oldalról talán az egyik legbeszédesebb, ez pedig a szegénységnek és a kirekesztettségnek kitettek arányát mutatja '11-'20 között. Nyilvánvalóan látszik belőle - ez a kék pontozott vonal az európai uniós átlag a szegénységnek kitettek arányában -, hogy '17. végétől már megelőztük az Európai Uniót, és ami számunkra még fontosabb, hogy a súlyos anyagi deprivációnak kitettek aránya pedig kevesebb, mint a harmadára csökkent 10 év alatt.

A grafikon első negyedében '13-ig még növekedtek a mutatók. Ott tulajdonképpen az történt, hogy a kormány bevezette a rezsicsökkentést, illetve kivezette a devizahiteleket, és talán ez a két olyan tényező, ami a leginkább képes volt a szegénységi trendeket megfordítani Magyarországon, és azóta konstans csökkenő pályán van, beleértve egyébként a pandémiás időszakot is.

A következő 7 éves költségvetésnek a célrendszerét akként határoztuk meg, hogy nincs benne túl nagy újdonság, ugyanis azt láttuk, hogy a magyar gazdaságpolitika sikeres, és jól válaszol a társadalmi igényekre. Továbbra is változatlan a cél, hogy 2030-ra az Európai Unió 5 legélhetőbb tagállama közé tartozzon Magyarország. Ez ambíciózusnak hangzik, ugyanakkor kifejezetten a realitások közé tartozik most már.

A három fő pillérben sincs megújulás, egyrészt gazdaságfejlesztés, versenyképesség, amit a legnagyobb forrásarányokkal támogatunk. A kevésbé fejlett területek továbbra is fókuszban lesznek. Egy számot mondok csak el most ebben a körben önöknek, azt vállaltuk, hogy több mint 65 százalékát az összes fejlesztési forrásnak a leginkább felzárkózásra szoruló négy régióban fogjuk elkölteni. Ez az új időszakban már meghirdetett források tekintetében jelenleg több mint 80 százalék, tehát a fejlesztési forrásokat nagyon-nagyon erőteljesen a felzárkózó régióinkba irányítjuk.

A harmadik kiemelt fókusz, egyrészt az ország saját meggyőződéséből, másrészt a közös európai uniós szabályozási keretből adódóan, a twintransition elemei, amik a zöld és digitális átmenetet jelentik, mint versenyképességi kitörési pontokat.

A következő tortadiagramon pedig, hogy jobban el tudjuk helyezni a későbbi tényeket vagy információkat, az látszik, hogy a Magyarországnak jutó források milyen arányban oszlanak meg. Majdnem 15 ezer milliárd forintról beszélünk, amiben benne van már a helyreállítási alapnak a támogatási része is, és itt ezeknek a forrásoknak közel felét fedik le a hagyományos kohéziós források, ha úgy tetszik, az operatív programok; nagyjából negyedét a közös agrárpolitikának a forrásai, és 15 százaléknyi forrás még az - hogyha nem emelek ki mindent, akkor 15 százaléknyi forrás -, ami még az elfogadás előtt lévő helyreállítási tervünknek a forrásaránya.

Tehát nagyjából ezekkel a programokkal megyünk a következő évben, és az látszik, hogyha összevetjük - erről később még lesz egy rövid diám - a '14-'20-as időszak forrásaival, akkor az uniós források is növekednek. Ennek a fő oka, hogy 2020 nyarán, most már majdnem két éve, amikor az új költségvetési időszakról volt tárgyalás az Európai Tanácsban, akkor a miniszterelnök további 2 milliárd euró támogatást alkudott ki Magyarországnak.

A következő dia pedig, mivel ránézve most így nehéz összehasonlítani, ezért, ha megengedik, akkor inkább a következő oldali táblázatot használnám, ahol azt mutatjuk, hogy az egyes ágazati politikákra mennyi pénzt szántunk '14-'20-ban, illetve

az új tervek szerint a '21-'27-es finanszírozási ciklusban mennyi forrásarány jut, és mutatom ezeknek a változásait is.

Szeretném a figyelmüket felhívni a jelentősebben eltérő adatokra, és megmagyarázni ezeknek az okát. Egyrésztől látszik az, hogy majdnem 13 százaléknyi forráscsökkenés van a humán fejlesztések, azaz az oktatás, az egészségügy és a szociális fejlesztés okán, viszont, a félreértések elkerülése végett, ehhez érdemes hozzátenni, hogy már abban a tudatban terveztük meg ezt az allokációt, hogy a helyreállítási tervnek viszont a 24 százaléka, tehát a negyede, majdnem 700 milliárd forint értékben, ugyanezt az ágazatot támogatja, tehát összességében viszont majdnem 50 százalékos a növekedés humánfejlesztésekre az uniós programok tekintetében.

Aztán a következő nagyobb eltérés a közlekedéspolitika támogatása, majdnem 23 százalékkal kevesebbet tervezünk költeni uniós forrásból a közlekedésfejlesztésre. Ennek nem a hazai döntéshozatal az oka, hanem az, hogy közútfejlesztésekre az Európai Bizottság már gyakorlatilag jelentéktelen, minimális összegeket enged nekünk költeni. Összességében viszont a közlekedési ágazat támogatása is növekszik, csak hazai költségvetésből kell pótolnunk azokat a forrásokat, amelyeket már az uniós szabályozás miatt nem tudunk a Bizottságtól lehívni.

A következő nagyobb eltérés pedig: a foglalkoztatás versus gazdaságfejlesztésben van a legnagyobb arányú eltérés az előző időszakhoz képest. Foglalkoztatásra nagyjából a felét költjük az előző időszakénak. Ennek az az oka, hogy a Fidesz-KDNP-kormány munkapolitikája a munkaalapú gazdaságra épül, és nem a foglalkoztatást pótló támogatásokra helyezük a hangsúlyt, hanem az iparfejlesztésre, a gazdaságfejlesztésre.

Ezért transzformáltuk át a források jelentős részét a gazdaságfejlesztési támogatásokra, és hogy ez a politika sikeres, azt mutatja az, hogy a közel 10 százalékos munkanélküliségi arányból 3,5 százalékra, tehát európai élmezőnybe tudtuk hozni a munkanélküliségi rátát az elmúlt években. Ezért nincs is tulajdonképpen nagyobb forrásigény a foglalkoztatást ösztönző támogatásokra, mint amennyit itt megterveztünk.

A következő jelentős eltérés a településfejlesztés-turisztika-allokációt jelenti, ez 188 százalékkal bővült. Ez a két kategória egy uniós nomenklatúrába tartozik, ezért szerepel egy sorban. Ugyanakkor a turizmus fejlesztésére valamivel kevesebbet fogunk szánni a következő időszakban az uniós alapokból, és sokkal többet pedig a településfejlesztésre. Itt tulajdonképpen a hazai társadalmi szereplők igényére válaszoltunk akkor, amikor az összes operatív program közül a TOP-ot, a területi operatív programot 20 százalékos arány fölé emeltük, 15,8 százalék környékéről.

Tehát ez tulajdonképpen a társadalmi egyeztetésnek az egyik legfontosabb eredménye. Ha úgy tetszik, ezzel demokratizálhatóak a továbbiakban is a források, ugyanis a területi operatív program az, amiről nem a kormány önmagában dönt, illetve nem az irányító hatóságok döntenek, hanem a helyi önkormányzatok tudják meghatározni ezeknek a forrásoknak az elköltségét. Ez egyébként, én ezt korábban nem tudtam, de az ősszel a tárgyalásokon számomra kiderült, hogy ezt nem is nagyon érti az Európai Bizottság, mert ez Magyarországon unikális, hogy ilyen volumenben költünk önkormányzati partnerségekkel.

Ennyit gondoltam a diák kapcsán megosztani önökkel, és akkor szóban egészíteném ki még további meghatározó részletekkel. Ahogy elnök úr említette, tavaly december 30-án benyújtottuk a partnerségi megállapodásunkat. Ennek az elfogadására az Európai Bizottságnak négy hónapja van. A múlt heti információk alapján én úgy látom, hogy ez lehet jelentősen rövidebb is. Gyakorlatilag konszenzus alakult ki az uniós intézmények és a magyar kormány között az új partnerségi megállapodás tartalmáról. Teljesen őszintén, még néhány mondat hangsúly-

megváltoztatásairól beszélünk, illetve a tervezett allokáció kevesebb mint 1 százalékát kéri, hogy gondoljuk újra.

Azt gondolom, hogy ez a benyújtott tervnek egy kifejezetten jó sikermutatója, mert a korábbi években még nem láttunk olyat, hogy 5-10 százalékos módosítási kéreknél kevesebb legyen, és, hangsúlyozom, kevesebb mint 1 százalék az, ahol nem azt az álláspontot kaptuk, hogy nem fogadnák el, hanem újragondolást javasolnak gyakorlatilag jelentéktelen összegek tekintetében.

Összesen mintegy 9 ezer milliárd forint az, amit el fogunk költeni az operatív programokon keresztül, és hogyha ehhez hozzáteesszük a Vidékfejlesztési Programot, amely az új időszakban már nem része a partnerségi megállapodásnak, azzal együtt mintegy 13,5 ezer milliárd forintról beszélünk, és ebben látszik az, hogy önmagában nem a Vidékfejlesztési Programnak az uniós támogatása nőtt meg ennyire, hanem 2020 végén a kormány úgy döntött, hogy az adható lehető legtöbb forrást költi el vidékfejlesztésre, ezért a 80 százalékos hazai társfinanszírozás mellett döntött. Ez az, amit az uniós versenypolitikai szabályok miatt elérhető maximumként vidékfejlesztésre fordíthatunk. Itt tehát a legnagyobb a hazai társfinanszírozás aránya, a vidéken elköltött forrásoknál 15 százalék, a Budapesten elköltött forrásoknál pedig 60 százalékot kell hozzátennie a nemzeti költségvetésnek.

Ahogy már ezekből a számokból látszik, több uniós pénz érkezik Magyarországra, mint a korábbi ciklusban. Igaz ez a hagyományos kohéziós forrásokra, ennek a tetejére jön még a valamivel több mint 2500 milliárd forintnyi Helyreállítási Alap, viszont ezeknek a forrásoknak a kiírása mellett is igaz most már az, hogy fejlesztéspolitikára a Magyarországon felhasznált forrásoknak már a 60 százaléka az, ami színnemzeti forrás, tehát a hazai költségvetés finanszírozza, és a maradék 40 százalék az, amit uniós forrásnak tekintünk, de mint már említettem, itt is drasztikusan növekszik a hazai társfinanszírozás aránya. Az látszik tehát, hogy az elmúlt éveknek vagy az elmúlt évtizednek a fejlesztéspolitikája annyira hozzájárult az ország megerősödéséhez, hogy most már bőven tudunk fejlesztéseket végrehajtani uniós jóváhagyás vagy uniós támogatás nélkül is. *(Dr. Tiba István megérkezik az ülésre.)*

Ebből látszik az, hogy a tavalyi évben júliusban elkezdtuk kiírni a '21-27-es finanszírozási ciklusnak a pályázatait, ez július 12-én indult egy 200 milliárd forintos keretnek a kiírásával, és jelenleg - bár még az Európai Bizottság egyik új alapunkat sem hagyta véglegesen jóvá - már meghirdettünk a Területi Operatív Programban picivel több mint ezer milliárd forintot, a Gazdaságfejlesztési Operatív Programban pedig 660 milliárd forint környékén írtunk ki pályázatokat, ennek az utóbbi forrásnak a döntő többségét pedig még idén a II. negyedévig ki is tudjuk fizetni a hazai kkv-knak.

Európai összevetésben azt látjuk, hogy a magyar tervet az elsők között tudtuk benyújtani, akkor, amikor az informális interservice volt, ahogy ezt tolvajnyelven Brüsszelben hívják, akkor összesen öt tagállammal voltunk az első körben, mire a hivatalos tervet benyújtottuk, a 11. volt Magyarország. Eddig egyedül Görögországnak a partnerségi megállapodását hagyták jóvá, és a Bizottság, tehát a kohéziós biztos, Elisa Ferreira asszony nyilatkozata szerint négy-öt tagállamnak a partnerségi megállapodását fogják jóváhagyni idén március végéig, az I. negyedévben, és minden racionális jel arra mutat, hogy ha a terveket kizárólag szakmai alapon mérlegelik, akkor ezek között ott lehet a magyar terv is, ennek egyetlen feltétele, hogy a Helyreállítási Alaphoz hasonló politikai nyomásgyakorlás ne jelenjen meg a Kohéziós Alapoknál.

A továbbiakban folytatjuk a jelenlegi operatív programok struktúráját pont azért, hogy a pandémia okozta gazdasági és társadalmi nehézségekre a lehető leggyorsabban tudjunk válaszolni. Ezért bár kezdetben voltak alternatív javaslatok is,

a kormány úgy döntött, hogy a korábbi operatív programokkal és irányító hatóságokkal megy tovább, hogy ez ne okozzon semmiféle késedelmet a gazdasági szereplők és a társadalom számára való kifizetésekben. Ezért gyakorlatilag ugyanazok az operatív programjaink vannak, egyedül a KÖFOP nevű program, a Közigazgatás-fejlesztési Operatív Program az, amelyet leváltunk egy Digitális Megújulás Operatív Programmal, mert az új időszakban most már Európa-szerte vannak limitek, hogy közszolgáltatás-fejlesztésre, tehát közigazgatás-fejlesztésre mennyit lehet fordítani, és mi ezeket a forrásokat átranzformáltuk digitális fejlesztési témákra, amelyeknek az összessége döntő többségben a gazdasági szereplőket fogja támogatni, kisebb mértékben pedig közoktatási, illetve egészségügyi szolgáltatások továbbfejlesztését fogja jelenteni. Illetve van egy, gyakorlatilag technikai operatív programunk, ez a Végrehajtás Operatív Program Plusz, mert szintén kizárólag jogszabályok adta, uniós jogszabályok adta könnyítések miatt a hazai fejlesztéspolitikai intézményrendszer finanszírozására egy önálló operatív programot hoztunk létre, de ennek mértéke és forrásaránya gyakorlatilag jelentéktelen.

Az operatív programok közül jelenleg... Nem tudom, hogy mennyire ismerik a hazai kifizetési gyakorlatot, de vannak ezek az éves fejlesztési kereteink, az új gazdaságfejlesztési programnak, tehát a GINOP Plusznak és a Területi Operatív Programnak, a TOP Plusznak az éves fejlesztési kereteit a kormány elfogadta, ezek alapján írtuk ki az eddigi pályázatokat, illetve elfogadtuk már a Digitális Megújulás Operatív Program éves fejlesztési keretét is, de ott a pályázatokat egyelőre még nem jelentettük meg. A nyolc operatív programunkból hetet már benyújtottunk az Európai Bizottságnak, egyedül az EFOP nevű program az, amelyet néhány héten belül fogunk benyújtani. Szintén az uniós menetrendnek megfelelően az összes programnak a hivatalos benyújtására akkor kerül sor, amint jóváhagyják a magyar partnerségi megállapodást, gyakorlatilag készen állunk arra, hogy másnap benyújtsuk őket, és akkor reális keretek között még idén nyáron már nemcsak hazai szinten fog működni az összes operatív program, hanem az ott elköltött forrásoknak az uniós refinanszírozása is lehetővé válik.

Itt egyébként, ha ezt összevetjük a '14-20-as időszaknak az indulásával, akkor még mindig időelőnyben vagyunk, tehát akkor, '14-20 elején majdnem másfél évbe telt, mire az Európai Bizottság elfogadta az összes hazai operatív programot. Én azzal számolok, hogy idén ennél gyorsabbak tudunk lenni, még akkor is, hogyha a '21. januártól induló forrásoknak az uniós jogszabályait is csak '21 júniusában sikerült elfogadni Brüsszelben, tehát finoman szólva nem kapkodták el, hogy a tagállamok a gazdasági újraindítást ezekkel az eszközökkel támogatni tudják. És ami még látszik, hogy a precedens nélküli Helyreállítási Alap olyan mértékű erőforrásokat kötött le Brüsszelben, ami nem tette lehetővé, hogy a tagállamokkal érdemben foglalkozzanak a Bizottság oldalán, ezért az operatív programok és a partnerségi megállapodások elfogadása az összes tagállamban hátrányt szenved. Ez tehát, ha úgy tetszik, egyfajta mismanagement az Európai Bizottság részéről.

Amit még várható kérdések megelőzésére elmondanék, vagy ha úgy tetszik, akkor témafeldobásként tennék meg, hogy a társadalmi egyeztetések kapcsán hogyan is jártunk el. Az összes olyan dokumentum, amelyet Brüsszelbe benyújtottunk, a palyazat.gov.hu-n elérhető társadalmasítás vagy társadalmi párbeszéd aloldalon elérhető, historikusan az összes szövegváltozat is visszakövethető, és a tavalyi évben, hogyha jól emlékszem, 478 volt azoknak a társadalmi és gazdasági érdekképviselőknek a száma, amelyeket közvetlenül bevontunk az egyeztetési folyamatba. Ezek mellett számtalan sajtómegkeresésre válaszoltunk, interjúkon, sajtótájékoztatón adtunk tájékoztatásokat, én magam is egy olyan 35 körüli közvetlen egyeztetést folytattam le csak az őszi hónapokban, és az látszik, hogy a jelenleg

benyújtott tervek megfelelnek azoknak a prioritásoknak, amelyek rezüméként leszűrhetőek ezekből a társadalmi egyeztetésekből, kivéve azokat az állításokat, amikor valamilyen ágazathoz tartozó érdekképviseltek mondjuk az általuk elérhető források sokszorozását kívánnák meg, de hát az ismert tény, hogy adott keretek között mozog a kormány. Tehát ahhoz képest, hogy milyen társadalmi igényeket fogalmaztak meg a magyar kormány felé, azt gondolom, hogy a források elosztása kifejezetten jól reprezentálja az érdekképviseltek által meghatározott prioritásokat is.

A hazai közbeszédben gyakran bíráltak minket azzal, hogy nem folytatunk kellően aktív társadalmi párbeszédet, ugyanakkor volt, hogy az Európai Bizottság a tárgyalásokon ezt felhozta még tavaly nyár vége felé, de amikor őket is megismertettük a konkrét számokkal, akkor elfogadták, hogy a magyar társadalmi egyeztetés valóban a legintenzívebbek között van. Talán két hete jelent meg - ez csak egy kis színes, hogyha a hosszú számadatokat megtörhetem a bizottság számára - a Welt című berlini, tehát német napilapban egy nagyon jó összehasonlítás arról, tényfeltáró újságírók mentek utána, hogy az egyes tagállamokban a forrásallokációk, illetve a fejlesztési tervek az uniós források esetén mennyire elérhetőek; 17 tagállamot vizsgáltak. A 17 tagállam összehasonlítása alapján a magyar gyakorlat tényleg a legjobbak között van. A mintaként emlegetett államok közül pedig Németország az, amelyiket a leginkább elmarasztalnak, hogy ott a legmagasabb fokú a titkolózás. Tehát én azt gondolom, hogy nyugodtan megállunk mind az európai elvárások előtt, mind a hazai kritikák előtt, hogy amit lehet, azt megtettük a társadalmi egyeztetés vonatkozásában is.

Jelenleg 7 konstrukciónk van, amiket szintén a pályázat.gov.hu-n már önök is követhetnek. Ebből 7 fajta pályázat az, ami a gazdasági szereplőket támogatja, ez 667 milliárd forint; 13 az, ami pedig a településeknek a megyei fejlesztési tervek alapján kiírt pályázati forrásait fedi le. Itt az látszik, hogy konstrukciótól függően nagyjából 1,5-2-szeres az a túljelentkezés, ami jelentkezik az egyes pályázatokon. Ez egyrészt értelmezhető negatívként is, mert milyen kár, hogy nem tudjuk az összes fejlesztési igényt kielégíteni, ugyanakkor én meg személyesen azt gondolom, és a gazdasági elemzőink is ezt támasztják alá, hogy ez egy egészséges túljelentkezési arány, ugyanis gazdaságfejlesztésről, illetve fejlesztéspolitikáról beszélve értelemszerűen a legjobb fejlesztési célokat kell egy országnak támogatnia, és nem az összeset, mert ha az összeset támogatnánk, az pénzszórás lenne, ez így viszont jövőépítő fejlesztéspolitika. Tehát a nekünk dolgozó gazdasági elemző intézetek mérései alapján is az, hogy másfél-kétszeres túljelentkezés mellett osztjuk ki a forrásokat, egészségesnek tekinthető.

A hazai fejlesztéspolitikai intézményrendszer hatékonyságáról egy mutatót tennék hozzá, hogy a '14-'20-as időszak forrásait az Európai Bizottságtól - múlt havi adat alapján - már 71,9 százalékban le tudtuk hívni, ami azt jelenti, hogy európai összevetésben a hatodik legjobbak vagyunk Kelet-Európában, és nekünk leginkább ez a régió az, ami fontos, mert ide érkezik a legtöbb uniós forrás, itt pedig a legjobbak vagyunk.

Tehát érdekes ellentmondás, hogy amíg a közbeszédben arról van szó, hogy akkor veszélyeztetettek-e a magyar források vagy sem, azt látjuk, hogy kifejezetten gyorsan érkeznek az uniós támogatások Magyarországra. Reméljük, hogy ebben nem lesznek olyan politikai interferenciák, amelyek ezt a jövőben lassítani kívánják, de jelenleg a kelet-európai, tehát a leginkább kedvezményezett régióban a Magyarország számára biztosított támogatások a leggyorsabbak.

A helyreállítási alapra külön nem térnek ki, mert a meghívás az elnök úr részéről a partnerségi megállapodásra szólt, de amennyiben a két nagy forrástípus közötti összefüggésre bármilyen szempontból kíváncsiak, akkor állók rendelkezésükre.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy munkatársaim jelezték, hogy az államtitkár úr által bemutatott ppt megérkezett képviselőtársaim gépére is egyéb felhasználás céljából.

Köszönöm államtitkár úrnak is, hogy megemlítette, hogy a mostani együttlétünk fő napirendi pontja tehát a partnerségi megállapodás, ezért kértem, hogy erre fókuszáljunk, hisz ez önmagában véve is egy nagyon fontos, mindenkit érintő téma.

Tisztelt Bizottság! Először is, engedjék meg, hogy gratuláljak önnek és Gulyás Gergely miniszter úrnak a partnerségi megállapodás érdekében végzett kiváló munkájához, hiszen ahogy a sajtóban figyelemmel kísértük az elmúlt fél évben, úgy láttam, hogy a magyar emberek érdekeit maradék nélkül képviselték az elhúzódo tárgyalásokon. Reméljük, hogy ezek a tavasszal le fognak zárulni, és pontot tudunk tenni a végére.

Engedje meg, államtitkár úr, hogy egy rövid kérdést feltegyek elsőként. Hallottuk, hogy a kormány közel 600 milliárd forintot kíván befektetni a négy legelmaradottabb magyarországi régióba, tehát ezek az Észak-Alföld, az Észak-Magyarország, a Dél-Dunántúl és a Dél-Alföld régiók, amelyek jelenleg alig érik el az uniós átlag fejlettségi szintjének felét. Itt körbenézek bizottságunk tagjai között, és bizony négyen érintve vagyunk, Riz Gábor és Csöbör Katalin képviselőtársaim Borsod kapcsán, Juhász Hajnalkával együtt, illetve Tiba István Hajdú-Bihar vármegye és szerény személyem pedig Abaúj és Zemplén területét érintően.

Mi nagy reményekkel nézünk az elkövetkezendő hétéves ciklus elé, hiszen valóban, nagyon sok olyan projektünk van, ami fejlesztésre vár. Szeretném megerősíteni az államtitkár úr által elmondottakat a társadalmi egyeztetéssel kapcsolatban, hogy például Riz Gábor képviselőtársammal 2001. második felétől többtucat egyeztetésen vettünk részt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat által szervezett összejöveteleken.

Ráadásul, a kreatív régiók kezdeményezése szintén a kormányhoz köthető ezen elmaradott megyék fejlesztését tekintve, amit Palkovics miniszter úr fog össze. Nem véletlen, hogy a pályázati igényekkel kapcsolatban túlterjeszkedés történt, azaz sokkal több az igény, mint az elkölthető pénz. Ez természetes. Egyrészt tanultunk az elmúlt hétéves ciklus természetéből, amikor is sokkal több olyan pályázati igényt nyújtottunk be, mint amennyi megvalósult, mert időközben sokan visszaadták, vagy kiderült, hogy nem lehet kellőképpen végigvinni azt a pályázatot.

Tehát én úgy érzem, hogy soha nem látott lehetőség áll ezen érintett hátrányos helyzetű régiók és megyék előtt. Ennek egyébként a pilotprojektjei már elkezdődtek hazai forrásból, mint például a Tokaj-Zemplén fejlesztési terv, aminek 150 milliárdos megvalósítása lesz a térségben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudom, hogy nehéz ilyet kérdezni, de ezekkel a célzott beruházásokkal mekkora felzárkóztatás érhető el a költségvetési ciklus végére? Hol is állunk majd egyrészt hazai, másrészt pedig uniós összehasonlításban?

Tisztelt Bizottság! Megadom a szót a képviselő uraknak és hölgyeknek, elsőként Bana képviselő úr kért szót. Tessék parancsolni!

BANA TIBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Először is szeretném megköszönni államtitkár úrnak a beszámolóját. Magam is kimondottan a partnerségi megállapodással összefüggésben szeretnék feltenni két kérdést.

Az egyik egy olyan témára vonatkozik, amit több alkalommal előhoztam már itt a szakbizottsági ülésen, de egyébként a plenáris ülésen is foglalkoztam vele, és

szorgalmaztam, hogy történjenek előrelépések ezzel összefüggésben. Egyébként éppen a múlt héten, amikor a francia nagykövet asszonnyal találkoztunk az EU-elnökségi program kapcsán, akkor ő is pozitívan állt ehhez az ügyhöz.

Mire gondolok? Arra, hogy azt olvashatjuk a partnerségi megállapodásban, hogy hazánkban az uniós átlagnál kedvezőtlenebbek az épületenergetikai jellemzők, és a lakosság fogyasztása is jelentősen, 12 százalékkal magasabb, mindenképpen van tehát teendők ezen a területen. Én nagyon fontosnak tartanám azt, hogy a következő időszakban, tehát az előttünk álló, vagyis hát már megkezdődött, de érdemben azért még előttünk álló hétéves költségvetési időszakban érdemi lépéseket érjünk el. Ezzel összefüggésben az lenne tehát az első kérdésem az államtitkár úrhoz, hogy hogyan látja a helyzetet, és milyen lehetőségeket lát ezzel kapcsolatban.

A másik téma, amelyet idehoznék, az pedig a szennyvízelvezetés ügye, ami komoly probléma hazánkban. Ahogy az elnök úr említette, nyilván akár az északkeleti régióban is fontos erről beszélni, de egyébként nálunk, az ország nyugati részén, például a körmendi-szentgotthárdi választókerületben is kiemelten fontos ez az ügy. A 127 településnek, amely a körzetben található, nagyjából a felében még nem megoldott ez a kérdés, vannak települések, ahol egyáltalán nem, és vannak olyan falvak, ahol pedig csak részben sikerült ezt megoldani, és a közelmúltban egyértelmű ígéretet és határozott választ kaptam kormányzati oldalról arra vonatkozóan, hogy a mostani uniós tervezési időszakban erre kimondottan rendelkezésre állnak majd források, ugyanúgy, ahogy a csapadékvíz-elvezetésre. A másik kérdésem tehát erre a területre vonatkozna, hogy milyen előrelépéseket fogunk tudni elérni ezen a téren, hiszen a vidéken élők számára, kiemelten a kistelepülések polgárai számára nagyon fontos lenne az, hogy a XXI. században megfelelő módon történjen meg a szennyvízelvezetésnek a megoldása vagy éppen a csapadékvíz-elvezetésnek a kivitelezése.

Ez lenne tehát a két kérdésem, és tisztelettel várom az államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Juhász Hajnalka kért szót. Tessék parancsolni!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Először is szeretnék gratulálni az államtitkár úrnak, mert nagyon komoly munkát végeztek, azt pedig külön köszönjük, hogy megkaptuk a PPP-t, és tudjuk is használni. Azt látjuk, hogy a 2014-20-as időszakhoz képest a '20-21-es időszakban környezetvédelem és energetika vonatkozásában 8,4 százalékos a pluszforrás. Szeretném megkérdezni az államtitkár urat, hogy itt ez a plusz 8,4 százalék elsődlegesen mire vonatkozik, mire koncentráltok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat. *(Jelzésre:)* Tessely alelnök úr, tessék parancsolni!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Először én is gratulálni szeretnék, hiszen így a harmadik ciklusunk végén valóban van összehasonlítási alapunk, hogy amikor a tervezési időszakot baloldali kormányok kezdik, és a végrehajtás néhány éve is az ő felelősségük alatt zajlik, akkor milyen nehézségek alakulnak ki a finanszírozási ciklusnak a végére, és most láthatjuk, hogy a '14-20-asnál ez hogyan is zajlik, illetve hogy a következő finanszírozási ciklusban az előkészületek milyen színvonalon történnek. Úgyhogy először én is gratulálni szeretnék az államtitkár úrnak is és, valóban, a miniszter úrnak is, aki a koordinálásért felel.

Én egy apró részletkérdést szeretnék csak feltenni a TOP Pluszsal kapcsolatosan. Arra lát-e az államtitkár úr lehetőséget, hogy a helyi és térségi turizmusfejlesztés önállóan támogatható tevékenységi köre bővüljön - a járványügyi veszélyhelyzet ellenére is hiányolunk belőle egy, az egészségturizmusra lehetőséget biztosító ágat -, vagy esetleg van más olyan területe a pályázati rendszerünknek, ahol az egészségturizmus irányába lehetne mozdulni? Előre is köszönöm szépen a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Balczó alelnök úré a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, köszönöm a szót. Én is megköszönöm az államtitkár úrnak azokat a részletes adatokat, amelyek elsősorban a makrogazdasági adatokra, a GDP-re vonatkoztak az elmúlt időszakra nézve, és hogy hova, meddig jutott el Magyarország.

Én egy más dimenzióból szeretnék idézni a gazdaság kapcsán. A magyar gazdaság fejlettségénél jóval rosszabbul élnek a magyar emberek, ez derül ki a GfK Vásárlóerő 2021. évi tanulmányából; míg a magyar bruttó hazai termék, a GDP az uniós átlag 75 százaléka körül van, addig a vásárlóerő csak 51 százalékon áll, s ezzel a vizsgált 42 európai országból a 30. helyre kerültünk. A GfK-t általában elfogadják, hogy objektív adatokat közöl, de ha valakinek kétségei vannak, idézem az Eurostat 2019. évre vonatkozó adatát, amely szerint az anyagi jólétet jellemző, a háztartások vásárlóerő-paritáson számított tényleges egyéni fogyasztásában Magyarország mögött csak Bulgária és Horvátország áll. Ennyit tehát a múltból, amivel azt akartam csak érzékeltetni, hogy ha a gazdaság nem öncél, akkor azért vannak olyan adatok, számok, amelyek nem annyira rózsásak, mint az idézett makrogazdasági adatok. Ennyit a múltból.

A jövőről. Hát, természetesen nagyon fontos, hogy önök jól képviseljék a magyar érdeket ezeken a tárgyalásokon, hogy minél több uniós forráshoz jussunk, és itt valóban együtt kell kezelnünk a Helyreállítási Alapot is, ha a következő évek lehetőségeiről beszélünk. Veszélyeztetettek-e a magyar uniós források? - tette fel a kérdést az államtitkár úr. Na most, ebben a tekintetben szerintem nem lehet megkerülni azt a helyzetet, amelyet az Európai Unió Bíróságának a február 16-ai döntése hozott, és szeretném ebben a körben - hiszen ez egy szakmai bizottság - röviden elmondani, hogy én a hivatalos kommunikáció és az általam valóságnak ismert folyamat között milyen nagy eltérést látok. A hivatalos kommunikáció, ha az igazságügy-miniszter asszony megszólalását annak kell tekintenünk - és nyilván annak kell tekintenünk -, aki a kormány-sajtótájékoztatón a rövid megjelenése során, most nem szó szerint idézem, de gyakorlatilag azt mondta, hogy az Európai Bíróságnak ez a döntése, amely egy általános érvényű döntés, mintha konkrétan Magyarország ellen irányulna, és valójában e mögött az áll, hogy nem tudják elfogadni, hogy Magyarország szembeszáll azzal az elvárással, akarattal, amely a gyermekek szexuális nevelésére vonatkozó..., nem folytatom tovább.

Azért hadd mondjam el, hadd idézzem fel - szakmai bizottság vagyunk -, hogy hogyan jutottunk el a jogállami kritérium elfogadásához! Eredetileg olyan igények jelentek meg döntően az Európai Parlament részéről, amelyek szerintem elfogadhatatlanok voltak, tehát szinte a 7-es cikkely szerinti teljesen bizonytalan alapú eljárást akarták volna rávetíteni a forrásoknak a kritériumára, és ez láthatóan nem kapta meg az európai tagországok többségét. Végül Németország uniós elnöksége során az a pragmatikus döntés született minősített többséggel - csak Magyarország és Lengyelország elutasításával -, hogy megszületett ez a bizonyos rendelet, amely világossá tette, hogy csak abban az esetben lehet forrásokat megvonni, ha a jogállami kritériumok nem teljesítése teljesen közvetlenül összefüggésben van az Európai Unió

pénzügyi érdekeinek a védelmével, tehát teljesen beszűkítette azt a kört, amely alapján ez a lépés megtehető. Ezt gyakorlatilag Magyarország végül is elfogadta, mert a 2020-as decemberi uniós csúcs következtetései között, amelyeket egyhangúlag fogadtak el, tehát Orbán Viktor is, szerepel ez a rendelet, amelyet az említett szűkített módon, de elfogadtak, és csupán annyi volt a magyar kormánynak és a lengyelnek a felvetése, hogy meg kellene vizsgálni, hogy ez a rendelet összhangban van-e az Unió alapszerződéseivel, és addig ez ne lépjen érvénybe, vagyis ne alkalmazzák 2021. elvileg január 1-jétől, amíg a Bíróság ebben a kérdésben nem dönt.

A Bíróság február 16-án döntött, tehát azt a rendeletet, amit ezzel a feltétellel Magyarország is elfogadott, gyakorlatilag alkalmazhatóvá tette. Tehát számomra ezért meglehetősen furcsa és kampányjellegű ehhez képest most - nem ismételtem meg - igazságügyi miniszter asszony interpretációja.

Nagyon fontos, hogy Magyarországot ennek az eljárásnak a kapcsán ne érje kár. Ennek pedig szerintem az az útja, hogy a kormány feleljen meg azoknak az elvárásoknak, amelyeket az uniós pénzek felhasználásával megfogalmaztak, illetve felvetettek. Nem akarok sok részletet idézni. Azért az tényszerű, hogy 2016-2020 között az OLAF, a Csalás Elleni Hivatal 2,2 százalék büntetés-visszafizetést állapított meg Magyarországgal kapcsolatban, ebben nincs 4-es metró most már. Ez egy igen magas százalék, mert az uniós átlag az 0,29. Nem részletezem tovább, csak azt szeretném jelezni, hogy az én megítélésem szerint van mit a magyar kormánynak vállalni és igazolni annak érdekében, hogy elfogadhatóvá tegye, hogy Magyarországon az uniós pénzek felhasználása szabályszerűen zajlik, és így el tudjuk kerülni azt, hogy Magyarországtól bármilyen módon forrást vonjanak el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök úr. Éppen kértem volna, hogy a napirendi pontra térjen át, mert a partnerségi megállapodásról beszélünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy... *(Jelzésre:)* Deutsch Tamás képviselő úr, tessék parancsolni!

DEUTSCH TAMÁS európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon röviden három megjegyzés és egy kérdés. Elsőként, ha ez nem tűnik szinte már szemtelenségnek, akkor, ha megengedi, államtitkár úr, és megengedi a bizottság, azért annyiban kiegészíteném azt a képet, amit államtitkár úr elénk tárt, hogy Magyarország 2004 óta tagja az Európai Uniónak. 2004-2010 között Magyarországon egy baloldali kormány volt, Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon vezetésével. Ebben a, nem másfél pillanatban, hanem a 2004-2010 között eltelt hat esztendőben Magyarország egy azóta sem felülmúlt negatív Európa-csúcsot ért el. Magyarország az Európai Unió történetének az egyetlen olyan országa, amelyikben a csatlakozást követő több mint fél évtizedben minden esztendőben csökkent a bruttó hazai össztermék. Ez történt!

2004-ben, amikor a világ gazdasága soha nem látott pénzbőiséggel működhetett - aztán meglett ennek a bőjtje 2008-2009-ben, de 2004-ben ez még így volt - , ehhez még hozzáakódott az, elnézést kérek a magyartalan megfogalmazásért, hogy Magyarország az Európai Unió tagja lett. Ennek a közvetlen előnye, és nem a pénzt mondom, hanem az egységes piacon való részvételt, azokat a versenyt, gazdasági tevékenységet segítő lehetőségeket, amik a tagsággal együtt járnak, majd pedig nyilvánvalóan megjelentek az uniós források, és ezzel a magyar baloldal, amelyik, ha jól hallom a bizottsági ülésen kívül, újra kormányzati pozícióba igyekszik, úgy tudott sáfárkodni, hogy a 2004-es állapothoz képest minden évben egyre rosszabb helyzetben voltunk.

Elnézést kérek, államtitkár úr, de ez azért ahhoz a képhez hozzátartozik, hogy honnan is indult ez, mert a magyar történelem és politikatörténet időszámítása, hála az égnek, nem 2010-ben kezdődik, hanem 2010-ben egy ilyen örökséget kellett átvenni.

Azt pedig külön szeretném megjegyezni, ha már itt nevek hangzottak el, hogy ma még talán nem is vagyunk tisztában azzal, hogy Lázár János miniszter úrnak mekkora köszönettel tartozunk, mert ha az a hősiesség, amit ő éveken keresztül végzett, nem történik meg, akkor 2015-ben, a 2013. végén lejárató, 7 éves költségvetési ciklusra ráakadó plusz év végén Magyarország azon országok közé tartozott volna, amely országok a rendelkezésre álló uniós forrásoknak majd a felét nem tudják felhasználni. 2010-'13 között a fejlesztéspolitikában a szakadék széléről való visszakormányzása volt az országnak, hogy ne zuhanjunk le, és utána nemcsak hogy sikerült visszakormányozni, de még a legjobbak között ért célba a magyar fejlesztéspolitikai versenyautó, hogy ezzel a totális képzavarral éljek.

Tehát Balczó alelnök úr véleményének egy jó részével egyetértek, de hogy azért messzeható következményei vannak hibáknak, annak kapcsán azért szeretném mondani, hogy a 2013-as, '14-es meg '15-ös problémák 2004-'10 közötti gyökerzettel rendelkeznek. Ez volt az egyik, amit szerettem volna mondani.

A másik, hogy veszélyben vannak-e a Magyarországnak jog szerint járó európai uniós fejlesztési források. A válaszom az, hogy nincsenek, európai parlamenti képviselőként ezt tudom mondani. Ha egy kicsit bővebben kell a dologról beszélni, akkor azt mondom, hogy vannak; hála az égnek jogi-szakmai veszély nem fenyeget, politikai veszély fenyeget. A magyar baloldal 2019 óta mindent megtesz annak érdekében, hogy Magyarországnak minél rosszabb legyen.

Tehát az Európai ügyek bizottságának az ülésén azért ne feledkezzünk el arról, hogy megint nem másfél pillanat telik el! 2019 óta az Unió minden évben elfogadott egy éves költségvetést; egyetlenegy olyan, a magyar baloldaltól származó módosító javaslat ezekhez nem nyújtott be, amelyik több pénzt adott volna Magyarországnak. Ja, olyan, amelyik elvett volna, olyan számos, és mindenkitől, a Jobbiktól, a Momentumtól, az MSZP-től, a DK-tól, mindenkitől érkezett ilyen módosító javaslat!

Évekig zajlott a 2021-ben kezdődő 7 éves keretköltségvetési időszak előkészítése. Itt ezen a bizottsági ülésen is érdemi szakmai vita volt arról, hogy váljanak közvetlenül pályázhatóvá a Magyarországnak járó regionális fejlesztési források. Ez nem kevesebbet jelentett volna, minthogy a nekünk járó, a magyar polgároknak, gazdaságnak, önkormányzatoknak járó forrásoknak tényleg nem sok, egy olyan 97-98 százaléka vészett volna csak el, vagy bekerült volna egy olyan kalapba, amelyik nem dedikált Magyarország számára, hanem mindegyik szereplő, az Európai Unió 27 országának minden önkormányzata, minden gazdasági társasága és minden kórháza egyenlő módon pályázhat, és ezekből a pénzekből Magyarország, ha zseniálisan teljesít, akkor 2 százalékot hoz el. 2 százalékot! 98 ment volna Barcelonába meg North Chippingbe. És emellett kardoskodtak itt a bizottsági ülésen meg az Európai Parlamentben is az igen tisztelt magyar baloldal képviselői, és most is ez a helyzet. Most is ez a helyzet!

A harmadik megjegyzésem ez, hogy ez valami egészen forradalmi pillanat, ami elhangzik, hogy egy nem kormánypárti képviselő a február 16-ai bírósági ítélet kapcsán igazat mond: amit Balczó Zoltán elmondott, az úgy van. Az úgy van! Február 16-án az Európai Bíróság úgy döntött, hogy vége van annak a politikai hisztériának, amit a magyar baloldal képviselői Magyarországon vagy európai szinten is visznek, hogy az általuk megálmodott, az ő látásmájukban létező, állítólagos generális magyar jogállamisági sérelmek kapcsán generális pénzfelvonás lehet. Ilyen nincsen! Minden egyéb, az Európai Unió pénzügyi érdekeit védő intézkedést alkalmazni kell, és ha ezek

kimerültek, akkor lehet - nagyon világos ok-okozati összefüggést találva - ilyen eljárást indítani.

Csak két megjegyzésem hadd legyen! Azért sokat dolgozik a magyar baloldal, hogy ilyen ok-okozati összefüggés legyen, mert sajnos azt kell mondanom, alelnök úr, hogy a gyermekvédelmi törvény mint jogállamisági sérelem, ez az állítás a magyar baloldal részéről minden nap elhangzik, hol van a kamera, még az ipari kamerának is nyilatkoznak a brüsszeli és a strasbourgi parlamenti épület folyosóin, hogy ez egy konkrét jogállamisági sérelem, és emiatt pénzt kell elvenni Magyarországtól. És az illegális migránsok Magyarországra érkezésének megállítását szolgáló fizikai és jogi határzár intézménye ugyanúgy egy olyan konkrét sérelem, amelynek a kapcsán Magyarországtól pénzt kell elvenni. Ezt nem én találom ki, ezt folyamatosan hallom, olvasom, látom. És hogy egyelőre az Európai Bíróság ugyan így ítél, de hogy ilyen - szerintem is - hajmeresztő kapcsolatot lehetséges büntetés és vélt jogállamisági sérelem között azért hajlandó politikai okokból elkövetni az Európai Bizottság, annak az a bizonyítéka, és nem témája a napirendnek, ezért csak egy fél mondat, hogy az RRF-pénzek, bocsánat ezért, a helyreállítási pénzek folyósításának a késleltetése a gyermekvédelmi törvény miatt van, ezt nem Varga Judit találja ki, ezt nem Ágostházy államtitkár úr találja ki, hanem erről levele van sajnos a magyar kormánynak az Európai Bizottságtól, amely levél erről szól: van gyermekvédelmi törvény, nincs helyreállításpénz-jóváhagyás; nincs gyermekvédelmi törvény, van helyreállításpénz-jóváhagyás. Tehát az a helyzet, hogy ez a nagyon egyszerű képlet.

Az a vélekedés tehát, amely itt a bizottsági ülésen kialakult, az segíti szerintem a brüsszeli érdekképviselést, a nemzeti érdekképviselést a kormánynak meg az európai parlamenti képviselőknek. Amit a magyar baloldal képviselői, EP-képviselői egyébként csinálnak, az élesen ellentétes azzal, ami itt elhangzott, és az árt. Ez a veszélye a Magyarország számára rendelkezésre álló forrásoknak.

És végül, de nem utolsó sorban a kérdésem - hogy mondjam? - nem arra vonatkozik, és, bocsánat, ezt nem dicsekvésül mondom, mintha én a válasszal nem lennék tisztában, csak lehetőséget szeretnék teremteni arra, hogy a magyar kormány képviselője az Európai ügyek bizottsága ülésén ezt elmondja. Ha ne adja az ég egy olyan helyzet történne, hogy egy megítélésem szerint körülbelül másfél éves időszakot igénybe vevő eljárás végén jogállamisági kondicionalitási döntés kapcsán bármely európai uniós tagországot valamilyen következmény érint, ugye, az szerepel a jogállamisági kondicionalitási rendeletben, hogy a végfelhasználókhöz minden fillérnek el kell jutnia? Tehát olyan, hogy önkormányzat, kórház, útépités, gazdasági társaság nem kap pénz, olyan, ugye, nincsen a jogállamisági kondicionalitási rendeletben? Hiszen a finanszírozás ez mindig, a költségvetések előfinanszíroznak, aztán majd Brüsszel fizet; itt meg van előfinanszírozás, Brüsszel meg, ha jól értem a rendeletet, a fizetéssel mintha késlekedne, hogyha... Nem Magyarországról, nem Lengyelországról beszélek, bármely európai uniós országról beszélek, mert minden ellenkező híreszteléssel szemben ez a rendelet 27 európai uniós tagországra vonatkozik. Tehát jól tudjuk-e, hogyha ezzel a tudással kelünk, fekszünk, hogy semmifajta veszély nem leselkedik a gazdasági élet szereplőire, az önkormányzatokra? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

A vitát lezárom, és visszaadom a szót az államtitkár úrnak, kérem, válaszoljon a feltett kérdésekre.

Dr. Ágostházy Szabolcs Imre válasza

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE államtitkár (Miniszterelnökség):
Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem röviden megtenni, hogy ne éljek vissza a bizottság idejével, de azért kellően fontos kérdések hangzottak el ahhoz, hogy legalább röviden az összesre reflektáljak.

Az elnök úr említette, hogy a négy felzárkózó régióra legalább 600 milliárd forintot fogunk elkölteni. Jó eséllyel pontatlanul fogalmaztam, ez lehet egy félreértés oka, de ennek a sokszorosa az igazság, tehát nem 600, hanem csak az operatív programokból több mint 6 ezer milliárd, ami oda megy, ha a Vidékfejlesztési Programot is hozzátesszük a maga közel 4500 milliárd forintos összkeretével csak a vidéki régiók elhelyezkedése meg a falvak elhelyezkedése okán, ott is legalább 3 ezer milliárd forinttal számolhatunk, és akkor még a Helyreállítási Alapról nem beszéltünk. Valójában tehát a hét év alatt több mint 9 ezer milliárd forint is lehet, ami csak a négy leginkább felzárkózó régióba kerül forrásként. *(Dr. Tilki Attila megérkezik az ülésre.)*

Szintén az elnök úr kérdezte, hogy milyen fejlesztési szintet prognosztizálunk a '21-27-es időszak végére. Mi azzal számolunk, hogy a most induló időszak végére reális az, hogy Magyarország nettó befizetői pozícióba kerüljön. Ehhez hozzásegít minket az a tény, hogy attól függően, hogy mennyire bő vagy szűk év van, de még a szűk években is évente legalább 2 százalékkal zárkozunk fel mostanában az európai uniós átlaghoz, jobb években meg 3 százalék körül, tehát hogyha ezt a következő hétéves időszakot hozzátesszük, akkor az európai uniós átlagot nemcsak a főváros, amely, köszöni szépen, jól van a 151 százalékos fejlettségi szinttel, hanem az ország egésze el fogja tudni érni, ez viszont nem fogja azt jelenteni, hogy utána uniós pénz nélkül maradunk, mert hál' istennek az allokációk meghatározása ezen időpillanat előtt van két-három évvel, úgyhogy még egy bő ciklus '27 után is vár Magyarországra annak ellenére, hogy '27-28-ra reálistan nettó befizetőkké tudunk válni, azzá fogunk válni.

Bana képviselő úr észrevételével az épületenergetika kapcsán teljesen egyetértünk, és remélem, hogy vannak információi róla, hogy a Helyreállítási Alapból egy 200 milliárd forintos összbüdzsét szánunk a háztartási energetikai megújításokra. Ez alapvetően szolárenergiára való átállás, illetve aki ezt választja, ott a háztartás teljes energetikai rendszerének a cseréje, a nyílászáróktól a fűtőtestekig minden beletartozhat ebbe, amennyiben megújuló energiára állnak át. Soha nem volt Magyarországon ilyen intenzív forráskihelyezés, amely közvetlenül elérhető a háztartásoknak. 43 ezer háztartás pályázott erre, ez több, mint amire mi számítottunk, úgyhogy a legjobb tudásunk szerint éjjel-nappal dolgozunk, hogy mindenki időben megkapja a döntéseket arról, hogy fogjuk tudni támogatni a háztartási energetikai megújulásokat - ez érdemi előrelépést fog jelenteni. Illetve többek között középületekre még a TOP operatív programnak is az egyik legnépszerűbb új felhívása a középületek energetikai megújítása. Magyarország tehát túlteljesít ezen a szinten, nem azért, mert annyira jó bázisról indulunk akár tíz évvel ezelőtt, akár most, hanem azért, mert erőnkön felül finanszírozzuk ezt, mert szép dolog a rezsicsökkentés, és most, az elmúlt egy évben látjuk, hogy Magyarország nagyon nehéz helyzetben lenne, hogyha ezt a kormány '13-ban nem kezdte volna el, nemhiába kezd el most már legalább két másik uniós állam átvenni ezt a magyar modellt, de mi szeretnénk, hogyha nemcsak olcsó lenne a rezszi, hanem ha akár nem kellene fizetni rezsit. Ehhez segít hozzá az, hogy akár a teljes megújulóenergia-átálláshoz segítjük hozzá 100 százalékos finanszírozás mellett a háztartásokat.

Szennyvízelvezetés. Ez a probléma valóban jelentős, és itt a kormánynak arról van döntése, hogy tavalytól hat év alatt ezt az egész országban végre kell hajtani. Itt leginkább nem forrásszűke van, hanem tervezőikapacitás-, kivitelezőikapacitás-szűke. Amit tehát az ipar elbír, hogy a településeknél megoldjuk a szennyvízelvezetésnek a

kérdését, ott ezt meg tudjuk tenni, forrás erre mindig lesz kellő mennyiségben, mert ez az egyik leghangsúlyozottabban kért szempont a nem városias jellegű területekről, éppen ezért a KEHOP operatív programban erre kifejezett hangsúlyt fordítunk, és ha az nem elég, merthogy itt is vannak limitek az uniós költségvetési szabályok között, akkor a nemzeti költségvetés bármikor finanszírozni fogja ezeket a fejlesztéseket. Itt egyébként az egyik legnehezebb szakmai probléma az, hogy legalább hat-nyolcféle különféle technológiából kell kiválasztani a legjobbat a településekre.

Juhász Hajnalka képviselő asszony kérdése, hogy a környezetvédelem, energetika növekedését mire fogjuk fordítani. Energetikai téren nincs nagyon nagy meglepetés benne, alapvetően a megújuló energiaforrásokra való minél nagyobb arányú átállásra. Ugye, 2050-re Magyarország is eléri a nettó nulla szén-dioxid-kibocsátási szintet, éppen ezért ez fokozatosan, de nagyarányú beruházásokat igényel. Másrészt a közlekedési szektorban akár elektromos busz, akár további vasúti elektrifikáció vonalon nagyon sokat fogunk tudni beruházni, illetve megjelenik a körforgásos gazdaságnak az erőltetett fejlesztése, ez, ugye, praktikusán a hulladékipar, a hulladék újrahasznosítása és reciklálása a termelési folyamatokban. Úgyhogy ezeken a területeken és akkor a környezetvédelmi beruházásoknál akár a természetes vizes élőhelyek helyreállításától kezdve rengeteg tételről beszélünk, erről boldogan küldök a képviselő asszonynak részletes összefoglalót.

Tessely képviselő úr, a helyi- és a térségutizmus-fejlesztés, valamint az egészségturizmus kapcsolata. Itt alapvetően két oldalról tudjuk ezt támogatni. A hazaiakat nem vesszük figyelembe, a Magyar Turisztika Ügynökség egyébként is jelentős forrásokat szán ezekre a területekre, de uniós forrásból egyrészt a GINOP-nak mint versenyképességi operatív programnak, ha jól emlékszem, a hetedik prioritása az, ami a turizmusfejlesztéseket támogatja, ott is fürdőfejlesztések útján - gondolom, képviselő úr ezt is az egészségturizmushoz sorolja -, van legalább 50 milliárd forintunk, illetve csak decemberben további 50 milliárd forintos növekményt helyeztünk át a területi operatív programba, szintén fürdőhelyek egészségfókuszú megújítása kapcsán, amiről viszont innentől a települések fognak dönteni. Tehát ezen a két lábon látok jelenleg finanszírozási utat az egészségturizmus irányába.

Balczó képviselő úr említette a GFK-nak egy kutatását; nem minden számot értettem benne pontosan jól. Nem ismerem a konkrét kutatást, viszont teljesen igazat adok képviselő úrnak abban, hogy félrevezethetnek bennünket a GDP-számok, akár a GDP/fő alapján való felzárkózási mutatók.

Ami itt a legobjektívebb képet festi a valóságról, az a szegénység arányának a csökkenése egy országban. Tehát nem vitatom, jelenleg is rengeteg olyan család van Magyarországon, amelyik segítségre szorul. Ez az, ami abszolút a kormány fókuszában áll, és nemcsak területfejlesztési vagy gazdaságfejlesztési oldalról, de akár családpolitikai oldalról vagy szociálpolitikai oldalról.

Folyamatosan növeljük a forrásokat, és az országok közötti összehasonlítás ezen a téren, tehát akár GDP/fő oldalról is, folyamatosan eltér vagy megbízhatatlan. Vannak olyan országok, amelyeknek az ilyen irányú előrelépését egyszerűen nemcsak mi, hanem még az Európai Bizottság is egy csomó elemzésében kihagyja az elemzésből, annyira kiugróan téves adatok vannak egy csomó esetben.

Tehát nagyon-nagyon nehéz ez alapján a teljesítményünket összehasonlítani, éppen ezért én az anyagi nélkülözésnek kitett családok arányát tartom a leginkább megfelelő számításnak, és ezért az, hogy 25 százalékról 7 százalék alá csökkentünk 10 év alatt, én azt gondolom, hogy rendkívül impresszív, és ez nem egyedül a kormánynak az eredménye, hanem rengeteg olyan helyi szereplő is, akik akár helyi vállalkozások mögött állnak, akik partnerek voltak abban, hogy drasztikusan tudtuk a foglalkoztatást növelni. Tehát szerintem ez az út, és hogy ha ezt így folytatjuk tovább, akkor Európa

legjobbjai közé fogunk tartozni. A V4-es összevetésben van, akinek a szegénységi aránya feleakkora, mint a miénk, van, akinek duplaakkora, tehát regionális szinten is nagy a szórás, és azt gondolom, hogy a 7 éves időszak zárásakor ebben a tekintetben is igaz lesz, hogy relatív életszínvonalon a legjobb öt közé tudunk tartozni.

Veszélyeztetettek-e a magyar uniós források, illetve hogyan hat erre az Európai Bíróságnak a döntése? Itt egy nagyon szürreális játéknak vagyunk a tanúi. Van egy szabályozói kérdés, egy jogi-szakmai kérdés, és vannak a politikai kérdések. Tehát itt az elmúlt hetekben - beleértve egyébként a Bíróság elnökének az ítélethozatal előtti sajtónyilatkozatait is, amikor prejudikálta, hogy mi lesz a Bíróságnak a későbbi döntése, jelzem, hogyha valahol jogállamisági problémák vannak, akkor ezentúl ez nem Magyarországnak a kérdése - uniós szinten is bőven van mit keresnünk ezen a téren, hogy mennyire függetlenek az egyes döntéshozó testületek, ezért sem voltunk meglepődve azon, hogy a magyar-lengyel keresetet elutasították, de ha a tényeket nézzük, akkor Magyarországnak semmitől nem kell tartania, és ezt mindjárt alátámasztom még néhány szóval.

Viszont, ha jól emlékszem, Balczó képviselő úr említette Varga Judit miniszter asszonyt és az ő nyilatkozatait. Miniszter asszonynak teljes mértékben igaza van, és nem tesz mást, mint felelős magyar miniszterként politikai támadó nyilatkozatokra reflektál. Tehát azt az értelmezési keretet, amit európai biztosok, más tagállamoknak a vezető politikusai vagy az Európai Parlament meghatározó hányada képvisel, akik nettó politikai támadásként és sikerként aposztrofálják ezt a bírósági döntést, ő ezt fordítja le a valóság nyelvére, és értelmezi azt, amit az európai vezetők e tekintetben mondanak.

Amikor a magyar ellenzéki vezetők üdvözlésgyűlésben törtek ki sajtótájékoztatót, a Facebookon és egyéb helyeken a bírósági döntés miatt, akkor bennem két gondolat fogalmazódott meg. Az egyik az, hogy egy tudatos csúsztatásról és politikai propagandáról van szó.

A másik lehetséges megfigyelés pedig az, hogy a kognitív képességek teljes hiányával állunk szemben, ugyanis a Bíróság döntése teljesen tisztába teszi azt, hogy igen, alkalmazható a rendelet, viszont ez azért nem jelent számunkra semmilyen veszélyt, beleértve egyébként Lengyelországot is... Tehát pénteken volt egy V4-es találkozónk, ahol külön beszéltem a lengyel fejlesztési miniszterrel, hogy ők hogy értékelik a helyzetet, és teljesen azonos az értelmezésünk, hogy miután a jogállamiság sérelme, azért, hogy elválasszuk a 7-es cikkely szerint eljárástól, és a kettő ne keveredjen össze uniós szinten, a kondicionalitási rendelet tekintetében közvetlen pénzügyi érdeksérelmet kell bármilyen jogállamisági problémának okoznia az Unió számára ahhoz, hogy ebből bármiféle hátrányos következtetést le lehessen vonni, és forrásokat lehessen megvonni.

Az elmúlt évek vitái meg a helyreállítási alapról szóló tárgyalások is pontosan arról szólnak, hogy határozott állításokat kapunk: ez nem jó Magyarországon, nem független az ügyészség Magyarországon - hangsúlyozom, ezek állítások, mielőtt valaki tévesen idézne engem - , baj van a bírósági függetlenséggel, nem vesszük figyelembe az OLAF ajánlásait, nagyarányú a csalás. Képviselő úr említette az OLAF-nak egy 2,2 százalékos korrekciós ajánlását, miközben a valóság ezzel szemben az, ha szabad ilyen kifejezéseket használni, hogy szürreális helyzeteknek vagyok én magam is tanúja, mert európai bizottsági meg OLAF-adatok alapján tételesen cáfoljuk ezeket az állításokat. Ennek ellenére úgy tesznek, mint akik nem értik.

Tehát ha az OLAF által tett igazságügyi eljárásokban jelzett korrekciós ajánlásokat maguk a Bizottság szervei, szakmai alapon a főigazgatóságok, nagyon helyesen, revideálják, és nagyjából az OLAF ajánlásainak körülbelül 10 százalékos mértékéig jelzik azt, hogy egyébként ők korrekciót látnak szükségesnek, akkor itt

megindul az iteráció a tagállam és a Bizottság között, és még lejjebb tudunk menni, mert be tudjuk bizonyítani azt, hogy a szabálytalanságok aránya jóval kevesebb. Tehát az OLAF által publikált adatok, bár a közvéleményben gyakran visszaköszön, hogy „óh, milyen magas szintűek”, maga az Európai Számvevőszék egy éves jelentésében, illetve az Európai Bizottság főigazgatósága is megkérdőjelezi azok alátámasztottságát.

Tehát nem mondom azt, hogy az OLAF szakmaiatlan, bár gyakran van ilyen gyanú, ugyanakkor azok az állítások, amelyeket a sajtó tőlük átemel, nagyon előzetes becslések, sajtóhírekre, egyebekre alapozva. Amint a számok mögé megyünk, a szabálytalanság mértéke eltölpül az OLAF elsődleges számaihoz képest. Hozzáteszem, hogy egyébként azt sem teszik átláthatóvá, hogy pontosan mi alapján kalkulálnak. Tehát így azért elég nehéz objektív vitába keveredni!

Csak még egy számot, ha már az európai pénzügyi érdekek biztonságáról van szó. Magyarország, bármiféle kritikánk is van az OLAF-fal szemben, ha igazságügyi eljárást tesznek magyarországi projektek kapcsán, akkor az esetek 100 százalékában az ügyészség vagy feljelentést tesz, vagy eljárást indít, vagy ha már megindult az eljárás, akkor kritikátlanul beteszi az anyagok közé az OLAF ajánlásait, 100 százalékban, miközben van olyan tagállam, ahol nemhogy 100 százalékban nem teljesítik, de nulla százalékban teljesítik ezt. Ezek a tagállamok nincsenek pellengéren; nem az én dolgom eldönteni, hogy mi ennek az oka. Magyarországon a lehetséges korrupciós esetek üldözésében, ha erre a szegmensre szűkítjük le egyébként az ügyészségi eljárásokat, akkor is messze túlteljesítjük az európai uniós átlagot.

Tehát hangsúlyozom, egy dolog a valóság, és egy másik dolog a baloldali politikai érdekek képviselője a sajtóban. Tehát éppen ezért, mióta államtitkár vagyok, elég mélységében volt alkalmam megismerni az összes uniós vizsgálatot, illetve azokat a magyar intézkedéseket, amiket mi teszünk azért, hogy ne csak a hazai, de azzal teljesen egyöntetű módon az Unió pénzügyi érdekeit is védjük. És ha egy későbbi kondicionalitási eljárásban a jogállamiságot tiszteletben tartva, szakmai alapon születik döntés, akkor köszönjük, de Magyarországnak biztos, hogy nem lesz problémája.

Amennyiben a Bizottság vagy adott esetben az Európai Bíróság politikai alapon dönt, akkor további hosszú vitákra számíthatunk, de a végén mindig Magyarország győz. Ezt láttuk a 7-es cikkely eljárásában is, amelyet valamelyikük említett, amely azért nincs még lezárva, mert nem lehet ellenünk elmarasztaló döntést hozni, mert minden egyes vádpontra megfeleltünk, és tisztáztuk ezeket. E tekintetben tehát az Európai Bíróság döntése egy sajátos új fordulat az európai jogalkotásban. Én nagyon bízom benne, hogy nem a Helyreállítási Alaphoz lesz hasonló, amelynek eredetileg gazdasági fordulópontot kellett volna jelentenie az integráció történetében, ezzel szemben szerintem sokkal inkább politikai fordulópontnak értékelhetjük, nagyon bízom benne, hogy a kondicionalitási eljárás és a rendelet alkalmazása is szakmai alapon marad, és akkor Magyarországnak biztos, hogy nem kell forrásvesztéstől tartania.

Deutsch Tamás képviselő úr értelmezése helyes, az, hogy a végfelhasználókhoz, az emberekhez, a kis- és középvállalkozásokhoz el kell jutnia a pénznek. A képviselő úr hivatkozott az erről szóló uniós rendeletre, ez az egyik oka annak, hogy ez biztos, hogy meg fog valósulni. De van ennek egy még fontosabb oka, az pedig az, hogy a magyar kormány támogatáspolitikai döntéseket soha nem azért hoz, mert az Európai Unió valamit ösztönöz, enged, kér - és használhatnék még egyéb kifejezéseket -, hanem azért, mert komolyan gondolja a hazai gazdaságnak és a társadalom igényeinek a kiszolgálását. Éppen ezért bármi is lenne az uniós szabályozás, a magyarországi végfelhasználók, a háztartások, a kkv-k akkor is megkapnák a forrásokat, ha erre uniós

kötelezettség nem lenne, de teljesen igaz a rendelet értelmezése, igen, ezt az uniós rendelet is kimondja.

Ezek a rövid reakcióim, ha megengedi, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úrnak a korrekt válaszait.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy továbbra is jó munkát kívánjak önnek és miniszterének ebben a kemény munkában! Az utolsó szavaival elmondta az államtitkár úr a lényegét: a magyar polgárok érdekeit képviselve kell eljárni, mint ahogy eddig is tették. Ehhez sok sikert kívánok! *(Deutsch Tamás távozik az ülésről.)*

Döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján:

a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2021) 731, 2021/0381 (COD)]

b) A Tanács irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2021) 733, 2021/0373 (CNS)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról (átdolgozás) [COM (2021) 734, 2021/0375 (COD)]

Elnöki bevezető

Tisztelt Bizottság! Azonnal rátérünk a 2. napirendi pont tárgyalására, amely egyeztetési eljárások megindításáról szóló döntés a házszabály 140. § (2) bekezdése alapján.

Tisztelt Bizottság! Az Európai Bizottság 2021. november 25-én terjesztette elő az európai demokráciával kapcsolatos kezdeményezéseit, amelyek részben korábbi javaslatokat aktualizálnak, mint például az európai politikai pártokra és alapítványokra vonatkozó rendelettervezet. Egy új jogalkotási javaslat a politikai reklámokra vonatkozik, amelynek hatálya az európai és tagállami regionális, helyi választásokra is kiterjedne.

Tisztelt Bizottság! Javaslom, hogy az egymással szorosan összefüggő három jogalkotási javaslatot mi is egy csomagban kezeljük, és így indítsunk a bizottságban egyeztetési eljárást. Tisztelettel kérdezem, hogy az elmondottakkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok illet.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Szavazást rendelek el. Ki támogatja, hogy a napirendi pontban szereplő három európai uniós tervezet kapcsán a bizottságunk a házszabály 140. § (2) bekezdése alapján egyeztetési eljárásokat indítson? Kérem, szavazzanak. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

A mostani szavazás eredményéről tájékoztatom a házelnök urat és az állandó bizottságok elnökeit. A megszokottnál gyorsabb eljárás áll előttünk tekintettel az Országgyűlés várható tavaszi munkarendjére.

EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - európai demokráciai javaslatcsomag

a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2021) 731, 2021/0381 (COD)]

b) A Tanács irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2021) 733, 2021/0373 (CNS)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról (átdolgozás) [COM (2021) 734, 2021/0375 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Így ennek megfelelően rátérünk a 3. napirendi pontra: egyeztetési eljárás a már említett európai demokráciai javaslatcsomagról. Köszöntöm az államtitkár urat mint bizottságunk tiszteletbeli tagját! Egy rövid tájékoztatót szeretnénk hallani az aktuális helyzetről, hogy ismertesse számunkra a javaslatcsomag főbb elemeit, illetve a kormány álláspontját. Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy a kérdés a francia elnökség alatt gyakran szerepel a tanácsi munkacsoportban napirenden, azt is tudjuk, hogy a francia szenátus és a német szövetségi tanács a közelmúltban kritikus véleményeket alakított ki a politikai reklámtevékenységekre vonatkozó javaslatról, különösen a jogalap, a választott jogi eszköz vagy éppen a nemzeti, regionális vagy helyi választásokba való túlzott beavatkozás okán.

Tisztelt Államtitkár Úr! Átadom a szót, kérem, hogy röviden tegye meg expozéját. Utána megnyitom a vitát, ha kérdések, vélemények vannak, majd visszaadom a szót válaszádra. Tessék parancsolni!

Dr. Ökrös Oszkár tájékoztatója

DR. ÖKRÖS OSZKÁR államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. Az európai demokráciára vonatkozó cselekvési terv egyes elemeit már bemutatta a Bizottság, egyes elemei még előttünk állnak. Most a tisztelt bizottság annak a három elemnek az egyeztetési eljárás alá vonásáról döntött, amelyet november 25-én mutatott be a Bizottság a politikai hirdetések, az európai pártokra és alapítványaikra, illetve a mobil európai polgárok választójogára vonatkozóan, amelyekkel kapcsolatban tisztelettel röviden, de egyenként vázolnám a kormányzati álláspontot.

Az első és talán a legtöbb kérdést és aggályt felvető javaslat a politikai hirdetések átláthatóságára vonatkozik, amelynek az a célja saját indokolása szerint, hogy a tagállamok töredezett szabályozását megszüntetve uniós szinten szabályozza a politikai hirdetések és a kapcsolódó szolgáltatások végzésének részletszabályait, illetve hogy adatvédelmi garanciákat fogyanatosítson a politikai hirdetések terjesztésénél. Ezzel kapcsolatban, ahogy említettem, több kérdés merül fel, amelyek közül talán a legfontosabb általános, ha tetszik, filozófiai megközelítés, hogy a tagállamok eltérő szabályozásai, azok valóban problémát jelentenek-e; a tagállami töredezettség, az egy megszüntetendő hátrány-e; megfelelő-e a javaslatnak az a jogalapja, amely belső piaci alapon szabályozná a politikai hirdetések, és kizárólag belső piaci alapon; a politikai hirdetések definíciója megfelelő-e Magyarország és a többi tagállam szempontjából; és valóban a rendeleti forma a legmegfelelőbb-e a mint a leginkább a nemzeti mozgásteret szűkítő jogalkotási megoldás ennek a helyzetnek a kezelésére.

A magyar kormány álláspontja szerint valamennyi előbb említett kérdésre nemleges a válasz, és kizárólag olyan szabályozást tartunk elfogadhatónak, amely irányelvi formában jelentkezik, és a szubszidiaritás és a nemzeti hatáskörök, illetve a hatáskörmegosztás elvének és a szuverenitás elvének maximális tiszteletben tartása mellett kizárólag olyan területekre vonatkozna, amelyekre egyébként az Uniónak hatásköre van.

A második javaslat az európai politikai pártokra és alapítványaikra vonatkozik, ennek a célja, hogy ezen entitások finanszírozását javítsa, növelje az átláthatóságot, illetve további végrehajtási és szankcionálási mechanizmusokat vezetne be. A politikai pártok, az európai politikai pártok és alapítványaik szabályozását egy évekkkel ezelőtt elfogadott rendelet statútum formájában rögzíti, ennek a módosítására legutoljára négy évvel ezelőtt került sor, és most az európai politikai pártok és alapítványaik statútumát az előbb említett szempontok mentén kívánja megnyitni az uniós jogalkotó.

Ezzel kapcsolatban a magyar álláspont röviden az, hogy olyan mértékben és addig elfogadhatók ezek a módosítások, amíg azok a nemzeti politikai pártok működését nem befolyásolják, nem keletkeztetnek, de legalábbis túlzott kötelezettségeket nem keletkeztetnek a nemzeti pártok számára, és különösen még két dimenziót szeretnék felvetni: az egyik az európai politikai pártok külső, tehát Unión kívülről történő finanszírozásának kérdése, illetve a nemzeti szavazásokon, adott esetben népszavazásokon folytatott külső kampánytevékenységek lehetősége, ami Magyarország szempontjából, a magyar kormány szempontjából elfogadhatatlan.

És végül a harmadik javaslat az úgynevezett mobil európai polgárok aktív és passzív választójogának helyhatósági és európai parlamenti választásokon való gyakorlását szabályozó két irányelv. Úgyhogy amikor azt mondtam, hogy három javaslat, akkor talán pontosabb lett volna azt mondani, hogy három témakör, de négy javaslat, hiszen a mobil polgárookra két irányelv is vonatkozik.

Ezek célja, hogy adminisztratív és egyéb akadályokat hárítsanak el az uniós állampolgársággal járó jogok gyakorlása elől. Ennek érdekében például, a tagállamok közötti bővített adatcsere folytán, a kettős állampolgársággal rendelkező magyar állampolgárok hátrányos helyzetbe kerülnének. E tekintetben szeretném jelezni, mint az bizonyára a tisztelt bizottság számára is ismert, hogy az uniós tagállamok közül például Szlovákia tiltja a kettős állampolgárságot, és északi szomszédunk a Tanács ülése alkalmával explicite meg is nevezte a kettős állampolgárságból adódó problémákkal szembeni fellépés témakörét az európai parlamenti választások alkalmával.

Emellett az irányelvek módosításait általánosságban akkor tartjuk elfogadhatónak, hogyha a jelenleginél erősebb garanciát tartalmaznak az állampolgárok adatai és jogai gyakorlásának védelme tekintetében. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak a rövid, de velős beszámolóját.

Tisztelt Bizottság! A vitát megnyitom. Akinek kérdése, véleménye van? Engedjék meg, hogy elsőként néhány gondolatot elmondjak. Számomra is fontos kérdés, hogy mennyiben tekinthető a választási reklám uniós szolgáltatásnak. Álláspontom szerint belső piaci szintű reklámtevékenység csak az európai parlamenti választások vonatkozásában merülhet föl.

A helyi, regionális és nemzeti választási eljárásokra tagállami jogszabályok vonatkoznak véleményem szerint, amelyekre ki kellene terjeszteni a politikai reklámok szabályait. Nem értem, hogy ki vagy mi indokolja a tervezet előterjesztését. Valóban az átláthatóság lenne a fő indoka ennek?

Én személy szerint támogatom a kormány azon álláspontját, hogy a politikai reklámok terén, figyelemmel az eltérő tagállami hagyományokra - ahogy államtitkár úr is említette -, irányelvi szabályozás lehetne csak elfogadható.

Balczó alelnök úr kért szót, tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Köszönöm államtitkár úr meglepően rövid tájékoztatását, ezért én se élek vissza a helyzettel, és tulajdonképpen egy témáról szólnék, a politikai reklámokról.

Ezt egy kicsit másképp szeretném megközelíteni, mint az elnök úr előző gondolatmenete volt. Mint az EU jövője konferenciának a négy magyar országgyűlési képviselő közül az egyik résztvevője, nyilvánvalóan az oda érkező polgári javaslatok, igények is természetesen befolyásolják a mostani felszólalásomat.

Én a demokrácia munkacsoportban dolgozom, és ott kiemelten szerepel az egyes választások - beleértve a tagországi nemzeti választásokat - demokratikus, egyenlő feltételeinek biztosítása. Természetesen, amikor itt sokszor hallom azt, hogy az Európai Unió - és ez így igaz - nemcsak gazdasági, hanem értékközösség, tudom azt, hogy ezzel az értékközösség kifejezéssel és igénnyel milyen sokszor élnek vissza az Európai Parlament adott politikai pártjai, amelyek a saját maguk által képviselt, nyilvánvalóan nem közös értékeket is ennek alapján kívánnak érvényesíteni, akár más országokra is rákényszerítve; és itt természetesen a helyi döntésnek, a szubszidiaritás megvédésének nagyon fontos szerepe van. De bizonyos szempontból a szubszidiaritásra való hivatkozás szerintem nem lehet helyes eszköze annak, hogy a valóban közösen elfogadott demokratikus normák teljesülnek-e egy országban vagy nem teljesülnek.

És itt, hogy rövid legyek, konkrét jelenlegi példára hivatkozom majd, amelyik a politikai reklámok terén, úgy érzem, hogy ennek a jogos közös elvárásnak nem felel meg. Nem felel meg az átláthatóságnak vagy az egyenlő feltételeknek. Mondom a konkrét példát: én nyugdíjasként kaptam egy levelet a Magyar Államkincstártól. Ezt a levelet, meglepő módon, nem az Államkincstár felelős vezetője írta. Ez a 13. havi nyugdíjjal foglalkozott, ami tulajdonképpen annyiban érthető, hogy azt gondolják, hogy a nyugdíjas állampolgár nehogy azt higgye, hogy ugyanannyi lesz a nyugdíja most, mint február 10-én volt. Elfogadom, hogy indokolt a tájékoztatás arról, hogy ez egy 13. havi nyugdíj. Ezt a tájékoztatást Orbán Viktor miniszterelnök írja alá - még ezt is fogadjuk el -, és közben kitér olyan politikai kampányszövegre, hogy gyurcsányozás így, gyurcsányozás úgy. Mindezt közpénzből, körülbelül 400 millió forintból.

Ugyanez történt most az szja-visszatérítés kapcsán, hogy a NAV nem egy tárgyyszerű tájékoztatást küldött ki ezzel kapcsolatban, hanem Orbán Viktor aláírásával egy másik választásikampány-levelet, szintén gyurcsányozással. Tehát ennek kapcsán csak annyit vetek föl, hogy azért a választási költségek átláthatósága, a feltételek biztosítása terén vajon ilyen közös uniós normák esetleg elfogadása miért áll annyira távol tőlünk? És valóban indokolt-e itt szubszidiaritásra hivatkozni, amikor ilyen, szerintem nyilvánvalóan meglehetősen megkérdőjelezhető esetekről van szó. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak egy rövid megjegyzés. Én úgy érzem, hogy a 13. havi nyugdíj visszavezetése egy nagyon nagy eredmény, és ez pusztán egy ténymegállapítása annak, hogy mi volt ezelőtt, ki vette el, illetve hogy most sikerült ezt visszahozni a magyar emberek teljesítményének köszönhetően, mert a GDP olyan szinten áll, ami lehetővé teszi ezt. Úgy gondolom, ez egy korrekt tájékoztatása az állampolgároknak.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy... *(Jelzésre:)* Bana képviselő úré a szó, tessék parancsolni!

BANA TIBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Ezzel kapcsolatban azért azt gondolom, hogy sokkal fontosabb lenne az, hogy a vidéken élők, különösen a falvakban, kistelepüléseken élők, de egyébként ez nyilván a kisvárosokra, de akár itt, Budapesten is igaz, érdemi nyugdíjat kapjanak, tehát ebbe az irányba kellene elmozdulni, de nem is szeretném tovább feszegetni ezt a kérdést.

Egy olyan ügyet hoznék ide, ami szerintem nagyon fontos, hiszen ha államtitkár úr már előhozta a kettős állampolgársággal rendelkezők témáját, akkor én azt gondolom, hogy mindenképpen beszélni kell a külföldön dolgozó magyarokról is. Szerintem alapvető jelentőségű lenne az, hogy biztosítsuk a levélben történő szavazás lehetőségét, ami sajnos mind a mai napig nem megoldott, és emiatt vagy haza kell utazniuk, vagy csak a külképviseleten tudják ezt megtenni. És amennyiben azért egy komolyabb távolságról beszélhetünk, akkor ez anyagilag is megterhelő a számukra, mint azt tapasztalhattuk a korábbi választások alkalmával. Meggyőződésem, hogy itt akár még a szavazati jog bizonyos szintű korlátozásáról is beszélhetünk, tehát nagyon fontos lenne az, hogy ezen a területen változás történjen.

Ha már ez a napirend, akkor ezt a kérdést én mindenképpen szerettem volna idehozni, hiszen úgy látjuk, hogy a mostani választáson is ez lesz a helyzet, de kíváncsi vagyok rá, hogy egyáltalán államtitkár úrnak mi az álláspontja és a kormánynak mi az álláspontja ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tilki Attila képviselőtársam kért szót. Tessék parancsolni röviden!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én ehhez kapcsolódóan, amit Bana képviselő úr mondott, azért arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az Európában dolgozók jelentős részének a társadalombiztosítása megvan, tehát a sokat szidott magyar egészségügy szolgáltatásaiért azért hazajönnek ezek az állampolgárok, tehát elég gyakran előfordul, hogy éppen választások után egészségügyi szolgáltatásokkal élnek, mondjuk éppen a fogait is megcsináltatják. Tehát mindig az a kérdésem, hogy ha ennyire szidjuk a magyar állapotokat, az egészségügyet, akkor miért van meg a szolgáltatási jogviszonyunk.

Balczó képviselő úrhoz kapcsolódóan én azt szeretném megkérdezni - ez is egy elmélet, ugyanolyan elmélet, amit a képviselő úr mondott, hogy el lehet-e választani az objektívet a szubjektívtól -, hogy az Európa Tanács tagjaként nagyon..., viszonylag sok országban voltam választási megfigyelő, és Albániában voltam, amikor a Soros Györgyékhez közel álló Rama nevezetű miniszterelnök lett a miniszterelnök azon a választáson, ahol egy ukrán képviselővel együtt Gjirokastrában voltam, amely Enver Hodzsa - az idősebbek tudják, ki ő - szülővárosa volt, és ott szavazóköri simán választási csalások mentek, amit mi egyébként jegyzőkönyvben is jeleztünk, de az EBESZ és a választási megfigyelők egy ragyogó jelentést tettek közzé, hogy szuper volt, sehol nem sérült a választások tisztasága. Nekem tehát így van kérdőjelem ezzel a demokratikus értékrenddel kapcsolatban, amit Balczó úr az előbb elmondott, hogy ez azért mindig nézőpont kérdése. Szóval amikor az ember saját szemével látja, hogy már eleve előre megrendelték azt, hogy mit fognak mondani, hogy ha közel álló győz, akkor tökéletes volt minden, és akkor utána itt a politikai reklámokkal kapcsolatban bárki az Európai Unióból megmondaná, hogy egy miniszterelnök hol tudja kettéválasztani az objektívet a szubjektívtól, és azt számonkérni egy hivatalban lévő miniszterelnöktől,

az szerintem zsákutca. Ezt senki nem tudja, ön sem tudná, én sem tudom, ezt normális ember nem tudja megoldani és nem tudja kettéválasztani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést nem látok.

Visszaadom a szót az államtitkár úrnak, kérem, röviden válaszoljon a feltett kérdésekre.

Dr. Ökrös Oszkár válasza

DR. ÖKRÖS OSZKÁR államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A Balczó Zoltán alelnök úr és Bana Tibor képviselő úr által felvetett problémák a belső szabályozást érintik, úgyhogy ezekre, ha megengedik, tisztelettel nem vagy csak nagyon röviden térnék ki annyiban, hogy az, annak szabályozása egy jelen állás szerint nemzeti hatáskörbe tartozó kérdés, amit Balczó alelnök úr felvetett, hogy egy ehhez hasonló tájékoztatás, amelynek a tárgyszerűségébe most nem szeretnék belemenni - nyilván egy történeti kontextusba helyezve akár a nyugdíjak, akár az szja-visszatérítés kérdését, akit ez negatívan érint, a tárgyszerű történeti kontextus, az kevésbé élvezeti -, illetve annak a választójogi rendelkezésnek a meglétébe, illetve kritikájába, miszerint akinek van Magyarországon lakcíme, az az ahhoz rendelt körletben, akinek pedig nincs, az levél útján tud szavazni. Megjegyzem, ez a Velencei Bizottság és egyébként az EBESZ által is számos vizsgálaton keresztüljutott szabályozás. Mindenesetre ezek nemzeti hatáskörben lettek rögzítve, ekként ezek megváltoztatása is - mint önök a törvényhozás tagjaként ezt kritizálják - egy legitim felvetés.

A jelen egyeztetési eljárás szempontjából azonban az a kérdés, hogy ezt a hatáskört át kívánjuk-e adni az Európai Unió részére, tekintettel arra, hogy - ahogy említettem - a legproblematisabb felvetés, illetve javaslat a politikai hirdetések mint szolgáltatások szabályozását írta elő úgy, hogy egyébként a javaslat nem mondja meg ezen kifejezést alkotó szavak egyikéről sem, hogy mit jelent, tehát nem tudjuk, mi a „politikai”, nem tudjuk, mi a „hirdetés”, és nem tudjuk egész pontosan, hogy ez esetben a szolgáltatásként való működés is mit jelent. Ez azt jelentené a mi értelmezésünk szerint, hogy nemcsak az európai parlamenti választások, amellyel kapcsolatban értelemszerűen nem vethető fel a szubszidiaritási aggály tekintettel arra, hogy az Európai Unió valamennyi tagállamában egyidejűleg, legalábbis szoros egymás utánban megrendezendő választásról van szó, de ezen túlmenően a nemzeti választásokra, sőt népszavazásokra, sőt helyi népszavazásokra, horribile dictu pedig párton belüli szavazásokra is kiterjedne a hirdetéseknek ez a szabályozása; továbbá a politikai jelleg, az a lehető legtágabban van értelmezve.

Innentől kezdve - ismét csak az európai bizottsági javaslatban szereplő tág értelmezést alapul véve - mondjuk egy Jobbikon belüli pártszavazás kapcsán éppúgy alkalmazandóak lennének ezek a szabályok, mint mondjuk egy pártokon átnyúló, oltakozás melletti kampány esetében, pusztán azért, mert a megjelenő emberek politikusok; vagy - csak hogy még egy példát felhozzak - a parlamenti focicsapatról szóló közvetítések és híradások is korlátozás alá esnének, és a kérdés az, hogy ezt magyar részről szeretnénk-e. A kormány álláspontja az, hogy nem, és tisztelettel javasoljuk az Európai ügyek bizottsága számára, hogy a vonatkozó egyeztetési eljárás során egy ezzel ekvivalens álláspontot fogadjon el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár úrnak a válaszait.

Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2021)

Tisztelt Bizottság! Következik az utolsó napirendi pontunk: tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről.

Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlésről szóló törvény 69. § (5) bekezdése alapján a kormány évenként tájékoztatja az Országgyűlést az európai uniós tagsággal összefüggő kérdésekről. Erre a kialakult gyakorlat alapján bizottságunk előtt kerül sor szóbeli tájékoztató formájában. Köszönöm az államtitkár úr ismételt jelenlétét.

A tavalyi évben a legfontosabb uniós fejlemények között említhetjük a Helyreállítási és Ellenállóképességi Eszköz létrehozását, amit már nagyon sokszor megtárgyalt bizottságunk, és az uniós Covid-igazolvány bevezetését, valamint az Európa jövőjéről szóló konferenciasorozat elindulását, amelynek eseményein számos alkalommal vett részt bizottságunk alelnöke és tagjai is.

Tisztelt Bizottság! Akkor kérem, államtitkár úr, hogy egy rövid expozében foglalja össze a mondandóját.

Dr. Ökrös Oszkár tájékoztatója

DR. ÖKRÖS OSZKÁR államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A feladat a 2021. év, azon belül is az I. félévi portugál és a II. félévi szlovén elnökség rövid értékelése. Hogyha megengedi, akkor valóban csak címszavakban és az egyes nagy szakpolitikai területek mentén említeném meg, hogy mire jutott a két elnökség, amelyek közül természetesen mindkettőnek a működésére még és már rányomta bélyegét a koronavírus-járvány, ennek folyamányaként 2020 márciusától, még a horvát elnökség során a Tanácsban rendkívüli intézkedéseket vezettek be, egyfajta hibrid, részben video formátumú munkavégzés keretében sikerült továbbvinni az üléseket, és ahogy arról volt már alkalom a tisztelt bizottság előtt beszámolni, a horvát elnökség során márciusban, amikor beütött a koronavírus első hulláma, akkor egy később, csak később behozni sikerült leállás volt tapasztalható, aztán a német elnökségnek sikerült újraindítania és újból megszerveznie a munkát.

Ezzel a háttérrel vágott neki az elnökségének Portugália, amely egyben elő is vette a Covidon túlmutató nagy dossziékat. Ezek közül elsőként a migrációs és menekültügyi paktumot említeném meg, amelyben rögtön áttörést ért is el Portugália, mégpedig az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségéről szóló rendelettervezetet sikerült a reformcsomag elemei közül elfogadni.

Emellett, szintén Portugália vezetésével, a migráció külső dimenzióját érintő kérdések sokat haladtak előre. Portugál javaslat volt a harmadik országokat kategorizáló olyan listának a felállítása, amely az alapján pontozná, illetve listázná ezeket a harmadik országokat, hogy a visszafogadások területén milyen együttműködési hajlandóságot tanúsítanak, és azon országok esetében, amelyek ezen a listán hátul szerepelnek, különböző vízümpolitikai és egyéb válaszingázkedéseket is megfogalmaznának.

Szintén Portugália kezdte meg a harmadik országokkal való partnerségi kapcsolatokra vonatkozó cselekvési tervek kidolgozását, amely azóta is - a szlovén elnökség továbbvitelével, most a francia elnökség alatt is - tovább halad.

Mindezeket leszámítva, bár Szlovénia is továbbvitte a tárgyalásokat a migrációs és menekültügyi paktum, illetve általánosan a belügyi együttműködés területén, további jogalkotási javaslat elfogadására már nem került sor. Ez részben a megközelítésnek is köszönhető, amelyet Magyarország és a visegrádi négyek, amelynek jelenleg Magyarország az elnökségét is ellátja, néhány mediterrán tagállammal közösen úgy gondolja, hogy ez a rendszer egy olyan koherens egész

alkot, aminek a megbontását nem tudjuk elfogadni, és egyben szakmailag sem lehet indokolt ezek egymástól elkülönített tárgyalása.

Szintén a migráció tekintetében 2021. második felében a szlovén elnökség alatt jelent meg az EU és Fehéroroszország határán az a válság, majd pedig az afganisztáni hatalomátvétel nyomán meginduló, egyrészt fokozódó migrációs nyomás, másrészt egy újabb migrációs válság bekövetkezésétől való félelem, amely tovább felértékelte a harmadik országokkal való együttműködés jelentőségét.

Hazánk mellett 2021. utolsó néhány hónapjára, a szlovén elnökség lezárására világossá vált, hogy, főleg a 2015-ös vagy 2016-os állapottal összehasonlítva, most már egyáltalán nem egyedül vagy kisebbségben küzdünk az Unió külső határainak védelmével, elismerésével kapcsolatban, és a fizikai határzárak kapcsán pedig a portugál, a szlovén, majd most a francia elnökség folytatta azt a sort, hogy most már Párizs nemcsak annak a lehetőségét ismerte el, hogy fizikai határzárakkal védjük meg a külső schengeni határokat, de egyben jelezte, hogy ez az európai uniós közös szolidaritáshoz, a közös erőfeszítéshez való hozzájárulás részeként is tekintendő. A következő lépés természetesen az lesz, amelyet szintén 2015-'16 óta szorgalmazunk, hogy ennek a megfelelő anyagi kompenzációjára is sor kerüljön.

A Helyreállítási és Ellenállóképességi Eszköz kapcsán, amelyet elnök úr említett, illetve, hogy ha jól sejtem, akkor az előző napirendi pontban sikerült Ágostházy államtitkár úrral az erre vonatkozó helyzetet feltárni, ezért itt nem térnék vissza a 2021-es esztendő eseményeire, inkább a foglalkoztatás és szociálpolitika kapcsán említeném meg Portugália úgymond zászlóshajó-kezdeményezését. Március 7-8-án Portóban kerül sor az úgynevezett szociális csúcsra. Ezt lényegében Lisszabon az elnöksége fő eseményének és prioritásának tette meg, egyben lehetőséget nyújtva a tagállamoknak arra, hogy a 2017-ben elfogadott, az úgynevezett szociális jogok európai pillére kapcsán az Európai Bizottság akkor frissiben megjelent cselekvési tervéről az állam- és kormányfők eszmét cseréljenek.

Miközben egyfelől a szociális jogok európai pillére a hatáskörátruházás, illetve a szubszidiaritás és arányosság szempontjából súlyos gondokat vet fel, és ezeket az aggályokat nemcsak Magyarország, illetve visegrádi partnerei, de számos északi ország, sőt, meglepő módon Benelux-ország is osztja, ezzel párhuzamosan az ebben foglalt célkitűzéseket támogatjuk és ezekkel egyetértünk, sőt, éppen a portói szociális csúcs nyújtott arra lehetőséget, hogy a Bizottság által 2 hónappal korábban bemutatott cselekvési tervben az akkor 2030-ra előírányzott célszámokkal kapcsolatban Magyarország számot adjon róla, hogy ezek egy jelentős részét vagy már most, 2021. során - '21 májusában került erre sor - , már akkor teljesítette, vagy legalábbis 1-2 százalékra van a teljesítésétől, és egyben Orbán Viktor miniszterelnök úr ezen a csúcstalálkozón Magyarország nevében a Bizottság által javasoltaknál ambiciózusabb nemzeti célszámokat mutatott be.

Az egészségügy, illetve a Covid-19-koordinációval kapcsolatban, félretéve a többször, több körben ismertetett járványügyi és vakcinákkal kapcsolatos koordinációt és eljárást, két intézményi megoldásra szeretném felhívni a tisztelt bizottság figyelmét.

Egyrészt a Bizottság javasolta az úgynevezett európai egészségügyi unió létrehozását, amely már a Bizottság javaslatában is azzal a céllal lenne létrehozva, hogy egy jövőbeni egészségügyi válság esetén az Európai Unió felkészültségét magasabb szintre állítsa be, mint ahogyan azt a Covid-válság kitörése érte. Ennek részeként sor került az úgynevezett egészségügyi szükséghelyzeti reagálási hatóság elindítására, amelynek céljaival, illetve ennek működésével egyetértünk, ugyanakkor szeretnénk ceterum censeo, hogy a szubszidiaritás elvének maximálisan megfelelően ennek

működése, és a tagállamok a megfelelő döntéshozatali jogkörökkel legyenek felruházva.

Végül ezen a területen, az EU globális egészségügyben betöltött szerepének erősítésére, Charles Michel, az Európai Tanács elnöke személyesen javasolta egy Európai Unió által szövegezendő és kezdeményezendő, de a WHO, az Egészségügyi Világszervezet keretében létrehozandó nemzetközi járványügyi egyezmény kimunkálását. Ennek az előkészítése megkezdődött, ezt magyar részről támogatjuk. A munka, tekintettel arra, hogy az EU mellett még egy nagy globális nemzetközi szervezet, a WHO is érintett, jól halad, de a lezárása a közeljövőben azért nem várható.

*(Dr. Hörcsik Richárd távozik a bizottság üléséről.
- Az ülés vezetését Tessely Zoltán, a bizottság alelnöke veszi át.)*

Végül két szakpolitikai területet említenék még nagyon röviden, a klíma- és energiapolitikát, amely nyilvánvalóan egy vagy több önálló ülést is megérne. Itt a legfontosabb előrelépés az volt, hogy a portugál elnökség alatt megszületett a megállapodás az úgynevezett európai klímátörvényről. Korábban az Európai Unió már rögzítette politikailag azt a célt, hogy 2050-re klímasemlegessé kell válnia. Az európai klímátörvény volt az, amely ezt jogi formában, jogi kötőerővel rögzítette.

Majd ennek folyamánként, hogyha a 2050-es csökkentési cél megnőtt, akkor a közbeeső interim célokat, így például a 2030-as kibocsátáscsökkentési célt is meg kellett változtatni. Ezt 40-ről 55 százalékra emelte az Unió a 2021. évben, és ennek megvalósítása érdekében dolgozta ki az „Irány az 55%!”, azaz a „Fit for 55%!” csomagot, tehát a 55 erre az 55-re, a megemelt 55 százalékos csökkentési célra utal.

Ezek a javaslatok rendkívül komplexek, több mint egytucat rendkívül összetett jogalkotási javaslatot foglal magába. Ennek megfelelően egyelőre nem sikerült jelentős előrehaladást elérni. Ennek részben az az oka, hogy számos tagállam még nem rendelkezik megfelelő hatástanulmányokkal, illetve kellően részletes állásponttal, másfelől pedig az, hogy ellentétek mutatkoznak egyes tagállamok, illetve tagállami csoportok között a tekintetben, hogy az „Irány az 55%!” csomag egyes prioritásai tekintetében, amennyiben azok között kollízióra kerül sor, akkor melyik élvezzen előnyt.

Nem utolsósorban egy ilyen hasonló vitapont, vagy ha úgy tetszik, törési pont október óta, amióta beköszöntött és az Európai Unió napirendjén gyakorlatilag első helyre került az energiaár-robbanás kérdése, az a „Fit for 55%!” csomag, azaz az uniós klímaambíciók és klímapolitika, valamint a megemelkedett energiaárak közötti összefüggés. Ez maga egy olyan ügy vagy olyan kérdés, amely komoly vitát indukál a tagállamok között. Ez a vita továbbra is folyik, a legközelebbi állomását márciusban, március 21-én az Európai Tanácson, az állam- és kormányfők csúcsértekezletén lesz majd alkalmunk megtapasztalni.

Végül, de nem utolsó sorban a digitalizáció kapcsán: talán ez az a dosszié, amelyben a legnagyobb előrehaladás és áttörés következett be éppenséggel ennek a két elnökségnek a keze nyomán. Röviden kiemelném a digitális szolgáltatásokra, illetve a digitális piacokra vonatkozó egy-egy rendelettervezetet, amelyről már talán több alkalommal is volt lehetőség a tisztelt bizottságot tájékoztatni. Az egyik röviden a magánszemély felhasználók jogait rögzíti, a másik pedig megint csak röviden és leegyszerűsítve, de a cégek és jogi személy felhasználók jogait rögzíti, és mind a kettő lényegében azt célozza, hogy ami jogsértő, az ne legyen online, ami viszont nem jogsértő, az maradjon online, a jogsértő vagy nem jogsértő jelleg közötti döntést pedig ne a nagy technológiai vállalatok önkényes megállapítása határozza meg, hanem ez valamilyen európai szinten közösen rögzített és az európai jogi hagyományokkal és

standardokkal összhangban álló eljárás során dőljön el. E tekintetben van egy bizakodásra okot adó tanácsi álláspont, és a trilógusok folynak az Európai Parlamenttel jelenleg, úgyhogy úgy tűnik, hogy ezen a két területen is a magyar és egyben a közös európai állásponttal összhangban álló eredmény születhet.

Köszönöm szépen a tisztelt bizottság figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úrnak a tájékoztatóját. Most képviselőtársaimat illeti a szó, kérdéseket, illetve hozzászólásokat lehet tenni. Parancsoljanak! (*Senki nem jelentkezik.*) Nem látok ilyet. Akkor az államtitkár úrnak köszönjük szépen a mai munkáját. A napirendi pontot ezzel lezártuk.

Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésére március 7-én, hétfőn 10 órától kerül sor.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 02 perc)

Tessely Zoltán
a bizottság alelnöke

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Molnár Emese